

ZAKON
O POSTOPKU PRIZNAVANJA POKLICNIH KVALIFIKACIJ ZA OPRAVLJANJE REGULIRANIH
POKLICEV OZIROMA POKLICNIH DEJAVNOSTI

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Razlog za sprejem Zakona o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev oziroma reguliranih poklicnih dejavnosti v Republiki Sloveniji je uskladitev slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije.

Sprejem Zakona o postopku priznavanja kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev oziroma reguliranih poklicnih dejavnosti v Republiki Sloveniji je posledica spremembe predpisa s področja priznavanja poklicnih kvalifikacij, ki je bil spremenjen z Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta, z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) (v nadaljnjem besedilu: direktiva), katerega mora Republika Slovenija do 18. januarja 2016 prenesti v svoj pravni red.

Odločili smo se za nov zakon, ker uskladitev z evropsko zakonodajo prinaša veliko sprememb in ker je bil prvoten zakon sprejet že leta 2002 ter bil večkrat spremenjen ter dopolnjen zato želimo da bi bil le ta čim bolj pregleden, jasen in razumljiv. Zakon delno prenaša določbe evropske direktive, predvsem procesni del, medtem, ko druga področna zakonodaja prenaša materialni del glede določenih reguliranih poklicev s področja zdravstva, arhitekture in veterine.

Direktiva 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij, ki je bila spremenjena z zgoraj navedeno direktivo sistemsko ureja področje in je bila sprejeta z namenom, da olajša mobilnost strokovnjakov na notranjem trgu in omogoči državljanom držav pogodbenic, da opravljajo poklic v državi pogodbenici, ki ni država, v kateri so pridobili poklicne kvalifikacije zato določa enotna postopkovna pravila in formalnosti ter nekatere podrobnosti o opravljanju reguliranih poklicev.

Komisija se je odločila za spremembo oz. posodobitev na podlagi poročila o izvajanju Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij, ki je nastalo na podlagi nacionalnih poročil, izvedla je nekatere študije in posvetovanja z vsemi večjimi interesnimi skupinami, vključno s pristojnimi organi, poklicnimi organizacijami, akademskimi organi in državljani. Pri tem smo sodelovali tudi slovenski pristojni organi, poklicna združenja in zbornice. Komisija je 22. junija 2010 sprejela zeleno knjigo z naslovom „Posodobitev direktive o poklicnih kvalifikacijah“ (COM(2011) 367 konč) in organizirala dve javni konferenci na temo spremembe direktive. Izvedla je tudi oceno učinkov o različnih možnostih politike. S to analizo je bilo opredeljenih osem skupin problemov, ki so se pojavili predvsem na podlagi ocene in odzivov na zeleno knjigo. Te skupine problemov so bile naslednje: dostop do informacij o postopkih priznavanja, učinkovitost postopkov priznavanja, delovanje sistema avtomatičnega priznavanja, pogoje, ki veljajo za ustanavljanje, ter pogoje, ki veljajo za začasno mobilnost in področje uporabe Direktive. Ker se je kot posebno vprašanje med oceno pojavilo vprašanje javnega zdravja, je bilo v opredelitvi problema omenjeno tudi varstvo bolnikov in pacientov. Ta problem je opozoril na pomanjkanje preglednosti in utemeljitve zahtev po kvalifikacijah za regulirane poklice.

Na podlagi navedenega je pripravila Komisija predlog za spremembo direktive, o katerem smo se države članice usklajevale in sprejele Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta, z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe

(EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI).

Direktiva 2005/36/ES ureja celovito in sistemsko področje priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev v državah pogodbenicah ter zagotavlja osebam, ki so pridobile poklicne kvalifikacije v eni državi pogodbenici, da bodo imele dostop do istega poklica in ga opravljale v drugi državi pogodbenici z enakimi pravicami, kot jih imajo državljani te države pogodbenice. Država gostiteljica lahko sicer zahteva izpolnitev določenih pogojev, če so objektivno upravičeni in sorazmerni, in v skladu z določbami direktive oz. zakona. Za doseg cilja direktive, ki je predvsem enostavnost, preglednost in hitrost postopkov, direktiva predpisuje enotne formalnosti, postopkovna pravila ter nekatere podrobnosti o opravljanju poklicev, katere moramo upoštevati v državah pogodbenicah. Direktiva sicer predpisuje več različnih postopkov in sicer loči postopke priznavanja za ustanovitev oz. trajno opravljanje reguliranih poklicev in postopke za občasno ali začasno čezmejno opravljanje storitev. Z zakonom smo poskušali na čim bolj razumljiv in pregleden način prenesti določbe direktive zato smo ga razdelili na vsebinsko zaključena poglavja. V splošnih določbah je urejen predvsem namen zakona, področje uporabe in obrazloženi so temeljni pojmi, ki se jih uporablja v zakonu. V drugem poglavju so opredeljena splošna pravila pri dostopu do opravljanja reguliranega poklica v drugi državi pogodbenici, ki ni država, kjer so posamezniki pridobili svoje poklicne kvalifikacije kot na primer: uporaba poklicnega naziva, znanje jezika, priznavanje poklicnega usposabljanja in delni dostop do poklica. V tretjem poglavju je urejen postopek priznavanja za trajno opravljanje reguliranih poklicev oz. ustanovitev, ki določa učinke priznavanja, pristojne organe, dokumentacijo potrebno za priznanje, roke v postopkih, kot tudi določa tri različne sisteme priznavanja poklicnih kvalifikacij t.i. splošni sistem, sistem na podlagi usklajenih minimalnih pogojev usposobljenosti in priznavanje na podlagi poklicnih izkušenj. Slednja dva temeljita na načelu avtomatičnega priznavanja medtem ko imajo pri splošnem sistemu pristojni organi možnost zahtevati dopolnilne ukrepe (preizkus poklicne usposobljenosti ali prilagoditveno obdobje), v primeru da prosilec ni ustrezno usposobljen oz. ne izpolnjuje pogojev, ki jih predpisuje država gostiteljica za opravljanje določenega poklica. Z namenom spodbuditi mobilnost strokovnjakov in razširitve nabora poklicev, ki bi se priznavali avtomatično je direktiva vzpostavila sistem priznavanja na podlagi skupnih načel za usposabljanje, ki temeljijo na skupnem sklopu znanja, veščin in kompetenc ali standardiziranih preizkusih usposobljenosti. V četrtem poglavju so urejena pravila glede izvajanja občasnih ali začasnih storitev v Republiki Sloveniji v primeru čezmejnega opravljanja reguliranih poklicev, kjer so najprej pojasnjena splošna načela in izjeme. Tudi v tem poglavju so določeni različni postopki in sicer pristojni organi lahko zahtevajo prijavo ponudnika storitev; v primeru poklicev, ki vplivajo na javno zdravje ali varnost lahko preverijo pred prvim opravljanjem storitev poklicne kvalifikacije ponudnika oziroma lahko popolnoma liberalizirajo čezmejno opravljanje določenih poklicev. V petem poglavju so urejena pravila glede evropske poklicne izkaznice, namen katere je spodbuditi in pospešiti postopek priznavanja, obenem pa zagotoviti njegovo večjo preglednost. Uvedba le teh bi lahko olajšala mobilnost strokovnjakov, predvsem zaradi hitrejših postopkov in pospešene izmenjave podatkov med državo pogodbenico izvora in gostiteljico preko informacijskega sistema za notranji trg IMI. V tem poglavju so urejene splošne določbe kot na primer, kdo ima pravico do izkaznice, kakšne so možne odločitve pristojnih organov, procesiranje informacij v sistemu IMI, itd. Podrobnosti bodo urejene z izvedbeno uredbo, ki jo sprejme Evropska Komisija. Zaradi lažjega izvajanja direktive in posledično zakona je v šestem poglavju urejeno upravno sodelovanje in obveščanje med pristojnimi organi v državah pogodbenicah. Ob upoštevanju varstva osebnih podatkov je določeno, katere podatke si lahko pristojni organi izmenjujejo preko sistema IMI. Vsaka država mora imenovati nacionalnega koordinatorja, ki je odgovoren za ustrezno izvajanje zakona in zastopa Republiko Slovenijo v skupini pri Evropski komisiji. Zaradi zagotovitve visoke ravni zdravja in varstva potrošnikov je predpisan »mehanizem opozarjanja«, kar pomeni da se morajo pristojni organi obveščati o posameznikih, ki jim je prepovedno opravljanje poklica, tudi začasno. Podrobnosti bodo urejene v izvedbeni uredbi, ki jo sprejme Evropska komisija. Direktiva določa, da morajo biti vse informacije v zvezi z reguliranimi poklici objavljene na enotni kontaktni točki. Pristojni organi morajo

zagotoviti, da se vse zahteve, postopki in formalnosti v zvezi z zadevami iz tega zakona lahko brez težav zaključijo na daljavo ter po elektronski poti prek ustrezne enotne kontaktne točke ali ustreznih pristojnih organov. Direktiva določa, da vsaka država pogodbenica vzpostavi »center za pomoč«, katerega naloga je državljanom, pa tudi centrom za pomoč drugih držav pogodbenic zagotoviti pomoč glede priznavanja poklicnih kvalifikacij iz tega zakona in se bo osredotočal na posamezne primere ter prek telefona ali z osebnimi srečanji državljanom nudil nasvete in pomoč. Zaradi boljše preglednosti morajo države članice Komisiji predložiti seznam reguliranih poklicev. Države članice morajo tudi oceniti svojo zakonodajo o dostopu do reguliranih poklicev glede na načela nujnosti z vidika zaščite javnega interesa, sorazmernosti in nediskriminacije. Vsaka država bo morala poročati Komisiji o rezultatih takega ocenjevanja. To medsebojno ocenjevanje bo državam pogodbenicam omogočilo, da primerjajo svoje regulativne pristope in po potrebi poenostavijo svoje nacionalne pravne okvirje za regulirane poklice. Na koncu so določene prehodne in končne določbe.

Sprememba direktive vključuje usmerjeno posodobitev vendar ker je le ta obsežna, smo se odločili za sprejem novega zakona, z namenom, da bo le ta bolj pregleden, jasnejši, določnejši in smiseln.

2. CILJI, NAČELA IN POGLATVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

1.1 Cilji

Splošni cilji sprejema Direktive 2005/36/ES so bili predvsem odpraviti ovire za prost pretok oseb in storitev na notranjem trgu EU, kar posledično pomeni olajšati mobilnosti strokovnjakov in storitev v EU; povečati možnosti zapolnjevanja visoko kvalificiranih delovnih mest in nudenje več možnosti iskalcem zaposlitve tudi v reguliranih poklicih, kar pomeni bolj fleksibilen trg dela. Direktiva daje državljanom držav pogodbenic pravico, da opravljajo poklic v državi pogodbenici, ki ni država, v kateri je pridobil posameznik poklicne kvalifikacije zato je bila sprejeta zgoraj navedena direktiva s ciljem racionalizacije, poenostavitve in izboljšanja pravil za priznavanje poklicnih kvalifikacij.

Sprememba direktive je posodobila obstoječe določbe, ki temeljijo na posebnih ciljih:

1. poenostavitev postopkov s pomočjo evropske poklicne izkaznice, s katero bi bolje izkoristili prednosti že uspešnega informacijskega sistema za notranji trg (Internal Market Information system – IMI);
2. preoblikovanje in poenostavitev splošnih pravil za ustanavljanje v drugi državi članici ali začasno opravljanje storitev v drugi državi članici;
3. posodobitev sistema za avtomatično priznavanje, zlasti za medicinske sestre, babice, farmacevte in arhitekte;
4. oblikovanje pravnega okvira za delno kvalificirane strokovnjake;
5. pojasnitev zaščitnih ukrepov za bolnike zaradi zaskrbljenost glede jezikovnega znanja in tveganja malomarnosti pri opravljanju poklica;
6. oblikovanje pravne zahteve po zagotavljanju uporabnikom prijaznih in vsebinsko usmerjenih informacij o pravilih o priznavanju kvalifikacij, kar bi bilo podprto s celostnimi storitvami e-vlade v celotnem postopku priznavanja;
7. uvedba sistematičnega pregledovanja in medsebojnega ocenjevanja za vse regulirane poklice v državah članicah.

2.2 Načela

Namena Direktive ne bi bilo mogoče ustrezno doseči z ukrepi držav članic, saj bi v tem primeru prišlo do razhajajočih se zahtev in postopkovnih ureditev, ki bi še povečale regulativno zapletenost in povzročile neupravičene ovire za mobilnost strokovnjakov. Cilje Direktive, in sicer racionalizacije, poenostavitve in izboljšanje pravil za priznavanje poklicnih kvalifikacij se zaradi skladnosti,

preglednost in ustreznost lažje dosežejo na ravni Unije zato je komisija sprejela pravila, ki jih moramo države pogodbenice implementirati in prenesti v svoj pravni red. Spremembe veljavnega pravnega režima pomenijo spremembo veljavne direktive, kar je skladno z načelom subsidiarnosti.

Predlog zakona sledi načelu sorazmernosti, v skladu s katerim mora biti vsako posredovanje ciljno usmerjeno in ne sme presegati okvirov, ki so potrebni za doseg ciljev. Spremembe so omejene na okvire, ki so potrebni za boljše delovanje pravil o priznavanju poklicnih kvalifikacij, in so zato skladne s tem načelom.

Načelo varstva javnega interesa zagotavljajo določbe, ki predpisujejo posebne pogoje za opravljanje reguliranih poklicev v Republiki Sloveniji, ki zajemajo načela strogega spoštovanja javnega zdravja, varnosti in varstvo potrošnikov, kar pomeni da so utemeljene s prevladujočimi razlogi splošnega interesa.

Pregledni in poenostavljeni postopki za opravljanje reguliranih poklicev zagotavljajo načelo transparentnosti kot tudi zahteve po javni objavi vseh informacij v zvezi s postopki, formalnostmi in sezname reguliranih poklicev oziroma poklicnih dejavnosti.

2.3 Poglavitne rešitve

Za vsako skupino problemov, ki so bili identificirani tekom javne razprave, v poročilih izvajanja direktive in študijah so bile preučene številne možnosti, ki so bile ocenjene glede na naslednja merila: uspešnost, učinkovitost, doslednost in učinki na interesne skupine (koristi in stroški za mobilne strokovnjake, države članice, potrošnike in bolnike, delodajalce). Tako so bile sprejete in vključene v direktivo ter zakon najustreznejše rešitve:

1. Evropska poklicna izkaznica

Namen evropske poklicne izkaznice (v nadaljnjem besedilu: izkaznica) je spodbuditi in pospešiti postopek priznavanja, obenem pa zagotoviti njegovo večjo preglednost. Izkaznica temelji na uporabi najsodobnejših informacijskih tehnologijah, kar bo poleg hitrejših postopkov priznavanja povečalo mobilnost strokovnjakov, hkrati pa potrošnikom in delodajalcem omogočilo boljše informacije o kvalifikacijah strokovnjakov za storitve, ki jih ti ponujajo. Informacijski sistem za notranji trg (v nadaljnjem besedilu: sistem IMI) omogoča lažje in hitrejše sodelovanje med pristojnimi organi, ki izdajajo in preverjajo izkaznice v državah pogodbenicah. Izkaznica sicer zahteva večjo udeležbo države članice izvora, kar pomeni prenos določenih stroškov in upravnih bremen z države članice gostiteljice na državo članico izvora. Vendar bi morala uporaba informacijskega sistema za notranji trg zmanjšati te stroške. Izkaznica bo uvedena samo za poklice, ki bodo izpolnjevali določene pogoje in ne bo obvezna, kar pomeni, da kljub uvedbi izkaznice za določen poklic, bo imel strokovnjak na voljo še vedno klasične upravne postopke za priznanje svoje poklicne kvalifikacije.

2. Načelo delnega dostopa

Včasih so razlike v obsegu poklicnih dejavnosti, ki jih zajema določen poklic, med dvema državama članicama tako velike, da bi strokovnjaki morali zaključiti celoten program izobraževanja in usposabljanja v državi članici gostiteljici, da bi premostili razlike med zadevnimi zahtevami glede kvalifikacij. Pri obravnavi tega vprašanja je Sodišče oblikovalo pojem delnega dostopa. Sodišče je trdilo, da morajo države članice pod določenimi pogoji strokovnjaku na zahtevo omogočiti delno opravljanje poklica. Vendar so lahko glede na sodno prakso Sodišča zaradi zaščite prejemnikov storitev in potrošnikov na splošno ustrezne omejitve svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev upravičene, če so takšni ukrepi potrebni in sorazmerni z uresničevanjem cilja. Sodišče meni, da se načelo delnega dostopa uporablja, kadar je možno objektivno ločiti gospodarsko dejavnost, ki jo strokovnjak želi opravljati v državi članici gostiteljici, od drugih dejavnosti, zajetih v zadevnem poklicu v navedeni državi članici. Eno bistvenih meril je, ali se gospodarska dejavnost lahko neodvisno ali samostojno opravlja v državi članici, v kateri je bila pridobljena kvalifikacija.

V skladu s sodno prakso Sodišča je v direktivo vključen koncept delnega dostopa. To bo

strokovnjakom zagotovilo večjo pravno varnost in jim omogočilo delni dostopa do poklica, kar pomeni, da se širi področje uporabe direktive tudi na nepopolno kvalificirane strokovnjake. Vendar pa ni nujno, da države članice to načelo uporabljajo in dopuščene so izjeme, če jih upravičujejo prevladujoči razlogi javnega interesa in so primerne za zagotovitev uresničitve cilja javnega interesa ter ne presegajo tega, kar je nujno za uresničenje tega cilja.

3. Skupna načela za usposabljanje – nov sistem za avtomatično priznavanje

Glede na to, da danes le omejeno število strokovnjakov uživa pravice do avtomatičnega priznavanja poklicnih kvalifikacij je Komisija zaradi olajšanja mobilnosti omogočila enostavnejše priznavanje kvalifikacij z novim pristopom, uvedbo »skupnih načelo za usposabljanje«, ki zajema: skupni okvir za usposabljanje in skupni preizkus usposobljenosti. Skupno načelo za usposabljanje je skupni sklop minimalne ravni znanja, veščin in kompetenc potrebnih za opravljanje določenega poklica. Njihov cilj je večja stopnja avtomatičnega priznavanja kvalifikacij, ki trenutno spadajo v splošni sistem predvsem glede na potrebe poklicev. Skupna načela za usposabljanje strokovnjakom omogočajo, da so v celoti izvzeti iz dopolnilnih ukrepov. Kvalifikacije, pridobljene v tem sistemu, bi morale biti avtomatično priznane v državah članicah, ki pa lahko pri njihovi uporabi uveljavijo odstopanja. Sodelovanje vseh držav članic ni potrebno, ker je prag za sodelovanje ena tretjina držav članic. Skupna načela za usposabljanje sicer ne morejo zamenjati nacionalnih programov usposabljanja, vendar imajo strokovnjaki, kvalificirani na podlagi tega sistema, enake koristi kot poklici, za katere so minimalne zahteve usposabljanja določene v direktivi.

4. Posodobitev splošnega sistema

Za priznavanje poklicnih kvalifikacij je v Direktivi 2005/36/ES določeno pet ravni kvalifikacij, ki temeljijo na vrsti in trajanju usposabljanja. Kadar strokovnjak zaprosi za priznanje svojih kvalifikacij za poklic na podlagi splošnega sistema, mora pristojni organ uporabiti te ravni kvalifikacij za odločitev, ali se za prosilca lahko uporabljajo določbe Direktive. Zdaj se Direktiva ne uporablja, če se kvalifikacija strokovnjaka in kvalifikacija, ki jo zahteva država članica gostiteljica, razlikujeta za dve ali več ravni.

Prvi element spremembe se nanaša na možnost, da se na podlagi ravni kvalifikacij iz področja uporabe direktive izključijo določene kvalifikacije, če se kvalifikacija strokovnjaka in kvalifikacija, ki jo zahteva država članica gostiteljica, razlikujeta za dve ravni ali več. Ravni kvalifikacij bi se morale načeloma uporabljati samo kot primerjalno orodje in ne kot osnova za izključevanje strokovnjakov iz področja uporabe direktive. Edina izjema se nanaša na osebe s kvalifikacijami na podlagi poklicnih izkušenj, ki želijo dostop do poklica, za katerega je potrebna univerzitetna izobrazba.

Zahteva, da imajo strokovnjaki vsaj dve leti poklicnih izkušenj, če njihov poklic v državi članici izvora ni reguliran, se je spremenila. V kolikor tega pogoja strokovnjaki niso izpolnjevali, niso mogli uživati koristi „splošnega sistema“. Sprememba direktive pravi, da je dovolj, če ima strokovnjak le eno leto delovnih izkušenj v predhodnih 10 letih, v kolikor v državi izvora poklic ni reguliran, da država članica gostiteljica oceni njihove kvalifikacije, vključno s poklicnimi izkušnjami. Če so kvalifikacije zelo različne od tistih, ki se zahtevajo v državi gostiteljici, lahko ta uvede ustrezne dopolnilne ukrepe.

Predlog razširja obveznost držav članic, da bolje utemeljijo svoje dopolnilne ukrepe. Poleg tega predlog določa obveznost držav članic, da redno organizirajo preizkuse poklicne usposobljenosti.

5. Začasno in občasno opravljanje storitev

Leta 2005 je bil uveden nov sistem za olajšanje začasnega čezmejnega opravljanja storitev. Strokovnjakom, ki želijo začasno opravljati storitve in pri tem ohraniti sedež v matični državi članici, ni treba opraviti nobenega postopka priznavanja v državi članici gostiteljici. Države članice lahko zahtevajo le vnaprejšnjo prijavo in spremne dokumente, ki se po potrebi pošljejo pristojnemu organu. Številne države članice pogosto uporabljajo to možnost. Torej sistem določa enostavnejša pravila za začasno čezmejno opravljanje storitev, ker ponudniki storitev lahko le te nudijo brez predhodnega preverjanja poklicnih kvalifikacij razen pri poklicih, ki vplivajo na javno zdravje in varnost.

Pri poklicih, ki vplivajo na javno zdravje in varnost, so države članice uvedle različne načine za predhodno preverjanje kvalifikacij, kar je povzročilo pravno negotovost za ponudnike storitev. Direktiva to vprašanje obravnava tako, da od držav članic zahteva seznam vseh poklicev, za katere menijo, da sodijo v to kategorijo, kot tudi utemeljitev njihovih razlogov za vključitev posameznega poklica na seznam. Tako bodo ponudniki storitev že vnaprej natančno vedeli, katere zahteve morajo

izpolnjevati za prosto opravljanje storitev, zaradi večje preglednosti pa se bo zmanjšalo tveganje zaradi nesorazmernih ali nepotrebnih obveznosti. Direktiva navaja tudi seznam dokumentov, ki bi jih država članica lahko zahteva pred prvim opravljanjem storitev. Izrecno pojasnjuje tudi, da mora prijava, ki jo bodo ponudniki storitev morda morali vložiti pred opravljanjem storitev, veljati za celotno ozemlje države članice

6. Posodobitev sistema za avtomatično priznavanje na podlagi minimalnih pogojev usposobljenosti

Direktiva o priznavanju poklicnih kvalifikacij določa vrsto usklajenih minimalnih pogojev usposobljenosti za zdravnike, zobozdravnike, splošne medicinske sestre, babice, farmacevte, veterinarje in arhitekta. Zaradi pomanjkljive preglednosti zahtev usposobljenosti v državah članicah, ki so osnova za sistem avtomatičnega priznavanja za navedene poklice, direktiva od vsake države članice zahteva, da priglasijo zakonodajne, regulativne in upravne določbe, povezane z izdajanjem novih ali spremenjenih kvalifikacij. Sodelovati bodo morali tudi ustrezni obstoječi organi držav članic, ki bodo poročali o skladnosti kvalifikacij z minimalnimi zahtevami usposobljenosti iz direktive.

Poleg tega direktiva ob upoštevanju napredka pri izvajanju evropskega sistema prenašanja in zbiranja kreditnih točk predvideva določena števila kreditnih točk ECTS kot morebitna merila trajanja za poklice, pri katerih usposabljanje poteka na univerzitetni ravni.

Direktiva je spremenila tudi nekatere vsebinske pogoje za glede trajanja usposabljanja za zdravnike, splošne medicinske sestre, babice, farmacevte in arhitekta, ki bodo preneseni v slovenski pravni red s področno zakonodajo.

7. Dostop do informacij in elektronskih postopkov

Direktiva določa, da morajo biti vse informacije v zvezi dostopom do ali opravljanjem reguliranih poklicev javno objavljene na spletnem portalu t.i. »enotni kontaktni točki« predvsem zaradi lažje opredelitve pristojnega organa in dokumentov, zahtevanih za priznanje. Direktiva določa, da enotne kontaktne točke, vzpostavljene na podlagi direktive o storitvah, postanejo osrednje točke za dostop za vse poklice, zajete v direktivi o poklicnih kvalifikacijah. S to novo določbo se lahko strokovnjaki obrnejo na enotno strukturo za vse upravne postopke, povezane z ustanavljanjem ali opravljanjem storitev v državi članici. To je ključno za skrajšanje postopkov in zmanjšanje obremenitve, ki nastaja zaradi upravnih obveznosti. Trenutno so enotne kontaktne točke dostopne ponudnikom storitev (vključno z dodeljenim osebjem ali samozaposlenimi strokovnjaki), ki jih zajema Direktiva o storitvah. Zato se je obseg enotnih kontaktnih točk razširil na kategorije strokovnjakov, ki v direktivi o storitvah niso zajete (zdravstveni delavci in iskalci zaposlitve).

Direktiva tudi določa, da nacionalne kontaktne točke, vzpostavljene na podlagi veljavne direktive, postanejo centri za pomoč, zaradi česar ne bi prišlo do podvajanja informacijskih struktur. Ti centri za pomoč se osredotočajo na posamezne primere ter prek telefona ali z osebnimi srečanji državljanom nudijo nasvete in pomoč. Po potrebi se povezujejo s pristojnimi organi in centri za pomoč drugih držav članic.

8. Jezikovne zahteve

V skladu z direktivo morajo imeti strokovnjaki jezikovno znanje, potrebno za opravljanje svojih dejavnosti v državah članicah gostiteljicah. V tem oziru morajo države članice skrbno upoštevati načelo sorazmernosti, ki izključuje sistematična preverjanja jezikovnega znanja. Zaradi varovanja in zaščite pacientov je bila uvedena sprememba in sicer lahko sedaj pristojni organi preverijo jezikovno znanje strokovnjakov v primeru poklicev, ki vplivajo na varnost bolnikov in pacientov oziroma tudi v drugih poklicih, kadar obstajajo resni in trdni pomisleki glede ustreznega jezikovnega znanja strokovnjaka.

9. Mehanizem opozarjanja

Zaradi učinkovitejše zaščite pacientov in potrošnikov, direktiva zavezuje nacionalne pristojne organe, da se medsebojno opozarjajo na primere, v katerih je zdravstvenim delavcem in drugim določenim delavcem, prepovedano opravljanje poklica, tudi če gre za začasno prepoved.

10. Obvezna uporaba sistema IMI – boljše in lažje upravno sodelovanje

Direktiva predpisuje obvezno uporabo informacijskega sistema za notranji trg (sistem IMI) za vse

pristojne organe v državah članicah z namenom lažjega upravnega sodelovanja in izmenjave informacij. Sistem IMI je večjezično spletno komunikacijsko orodje, ki ga je razvila Evropska komisija in v okviru, katerega potekajo tudi postopki glede poklicne izkaznice, notifikacije študijskih programov, mehanizem opozarjanja, itd.

11. Preglednost in medsebojno ocenjevanje

Gre za nov mehanizem, ki naj bi zagotovil večjo preglednost. V 28 državah članicah direktiva o poklicnih kvalifikacijah velja za približno 800 kategorij reguliranih poklicev. Zato direktiva predvideva uvedbo obveznosti za države članice, da priglasijo seznam poklicev, ki jih regulirajo, in ocenijo svojo zakonodajo o dostopu do reguliranih poklicev glede na načela nujnosti (javni interes), sorazmernosti in nediskriminacije. Vsaka država članica bo morala o rezultatu tega ocenjevanja poročati Komisiji. To medsebojno ocenjevanje bo državam članicam omogočalo, da primerjajo svoje regulativne pristope in po potrebi poenostavijo svoje nacionalne pravne okvire za regulirane poklice.

Temeljni namen predloga zakona je prenos zgoraj navedenih zahtev spremenjene direktive o priznavanju poklicnih kvalifikacij, kar posledično pomeni uskladitev z evropsko zakonodajo. Glede na obseg sprememb smo se odločili sprejeti nov zakon na področju priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev. Predlog zakona zagotavlja celovito in sistemsko ureditev področja predvsem s procesnega vidika priznavanja poklicnih kvalifikacij za vse regulirane poklice. Namen sprejema novega zakona je preglednost, jasnost in razumljivost zato smo zakon razdelili na poglavja, ki poleg zgoraj predstavljenih novosti predlog zakona zajema tudi splošne določbe, splošna pravila za opravljanje reguliranih poklicev v RS, postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za trajno opravljanje reguliranega poklica oz. poklicne dejavnosti, izvajanje občasnih ali začasnih storitev v Republiki Sloveniji v primeru opravljanja reguliranih poklicev, evropska poklicna izkaznica, upravno sodelovanje in obveščanje ter prehodne in končne določbe.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javno-finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Države članice prilagajajo in prenašajo v nacionalno zakonodajo Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta, z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI), tako da podatki o pravni ureditvi v le teh še niso na voljo.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Postopki priznavanja poklicnih kvalifikacij so s spremembo direktive poenostavljeni in hitrejši. Republika Slovenija mora zagotoviti, da bodo vse informacije o pogojih in postopkih v zvezi z

opravljanjem reguliranih poklicev zbrani na enem mestu, ki bi služila kot vstopna točka t.i. »enotna kontaktna točka«. Vsi postopki morajo biti elektronsko podprti, kar pomeni, da lahko prosilec na daljavo uredi vse formalnosti v zvezi s priznavanjem poklicnih kvalifikacij. Poenostavitev postopkov bo omogočila tudi uvedba evropske poklicne izkaznice, ki bo na voljo za določene poklice in sicer bo prostovoljne narave. Pri izdaji le te bodo pristojni organi uporabili elektronski istem za notranji trg IML, ki služi tudi za lažjo izmenjavo drugih informacij med pristojnimi organi v državah pogodbenicah, kar lahko bistveno skrajša čas za odločanje.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Seznam dokumentov, ki jih lahko zahtevajo pristojni organi v postopkih priznavanja poklicnih kvalifikacij je določen z direktivo vendar stranke ne potrebujejo predložiti originalnih dokumentov temveč overjene kopije samo ključnih dokumentov za odločanje. V primeru utemeljenega dvoma mora pristojni organ preko sistema IML pridobiti informacije od pristojnega organa v državi izvora, kar razbremeni stranko. Stroški, ki jih bodo imele stranke, ki si bodo želele priznati poklicno kvalifikacijo za trajno opravljanje poklica v RS so od 30 EUR do 50 EUR. Prijava opravljanja začasnih in občasnih storitev je brezplačna. V primeru zahteve za poklicno izkaznico pa je potrebno še določiti stroške, ki morajo biti razumni in sorazmerni.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlagani zakon ne bo imel posledic na okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Predlog zakona omogoča lažje čezmejno opravljanje začasnih storitev v reguliranih poklicih in poklicnih dejavnostih. Potrošniki lahko najamejo ponudnika iz druge države pogodbenice, kar pomeni večjo konkurenčnost med temi, kar lahko rezultira v nižji ceni storitve in pomeni tudi večjo izbiro za potrošnika.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Zakon predpisuje, da morajo države pogodbenice pregledati in oceniti svoje predpise o dostopu do in opravljanju reguliranih poklicev. V kolikor regulacija ni v skladu s predpisanimi načeli, morajo države pogodbenice spremeniti oziroma poenostaviti regulativne predpise, kar lahko posledično vpliva na bolj fleksibilen trg dela v EU. S postopki priznavanja je omogočeno večjemu številu strokovnjakov, da zapolnijo visoko kvalificirana delovna mesta v državah pogodbenicah, kjer niso pridobili svoje kvalifikacije. Zakon zagotavlja zaščito javnega zdravja predvsem z določili o usposobljenosti in pogojih za zdravstvene poklice.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Republika Slovenija ima veliko število reguliranih poklicev zato so v nekaterih strateških nacionalnih (Nacionalni reformni program 2015-16) in evropskih dokumentih navedena priporočila o zmanjšanju le teh oziroma odpravi nekaterih nepotrebnih, neupravičenih in nesorazmernih pogojev. Zakon zagotavlja pravno podlago za izvedbo aktivnosti na področju prenove regulacij.

6.6 Presoja posledic za druga področja

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

/

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Predlog zakona bo objavljen na spletnih straneh:

e-uprava; podportal: e-demokracija

http://www.mddsz.gov.si/si/zakonodaja_in_dokumenti/predpisi_v_pripravi/

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- dr. Anja Kopač Mrak, ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- ga. Damjana Košir, generalna direktorica, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- ga. Irena Kuntarič Hribar, podsekretarka, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

II. BESEDILO ČLENOV

OSNUTEK

Zakona o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev oziroma poklicnih dejavnosti (ZPPK)

I. POGLAVJE

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(namen)

(1) Ta zakon ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij, pridobljenih v državah članicah Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarski konfederaciji (v nadaljnjem besedilu: države pogodbenice), za opravljanje reguliranih poklicev oziroma poklicnih dejavnosti v Republiki Sloveniji, za delni dostop do reguliranih poklicev in za priznavanje poklicnega usposabljanja, opravljenega v drugi državi pogodbenici ter določa organe, ki vodijo ta postopek, v skladu z naslednjimi direktivami EU:

- Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L št. 255 z dne 30. 9. 2005, str. 22), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij, in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) (UL L št. 354 z dne 28. 12. 2013, str. 132);
- Direktivo 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (UL L št. 343 z dne 23. 12. 2011, str. 1);
- Direktivo 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih

glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (prenovitev) (UL L št. 337 z dne 20. 12. 2011, str. 9);

- Direktivo Sveta 2009/50/ES z dne 25. maja 2009 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene visokokvalificirane zaposlitve (UL L št. 155 z dne 18. 6. 2009, str. 17);
- Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL L št. 158 z dne 30. 4. 2004, str. 77);
- Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L št. 16 z dne 23. 1. 2004, str. 44), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite (UL L št. 132 z dne 19. 5. 2011, str. 1).

2. člen

(področje uporabe)

(1) Ta zakon velja za državljane oziroma državljanke (v nadaljnjem besedilu: državljani) Republike Slovenije, za državljane držav pogodbenic in za državljane tretjih držav, ki so pridobili poklicne kvalifikacije v eni od držav pogodbenic ali v državi, ki ni država pogodbenica, vendar so jim bila dokazila o formalnih kvalifikacijah že predhodno priznana v eni od držav pogodbenic in imajo najmanj tri leta poklicnih izkušenj v temu poklicu na ozemlju države, ki jim je dokazila o formalnih kvalifikacijah priznala.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se določbe tega zakona o postopku in organih, ki ga vodijo, smiselno uporabljajo tudi za priznavanje poklicnih kvalifikacij državljanom oziroma državljanom tretjih držav v skladu s pogoji iz bilateralnih sporazumov o priznavanju poklicnih kvalifikacij, sklenjenih med Republiko Slovenijo in tretjimi državami.

(3) Ta zakon se uporablja tudi za vse državljane držav pogodbenic, ki so opravljali poklicno usposabljanje zunaj države pogodbenice izvora.

(4) Ta zakon se ne uporablja za postopek priznavanje poklicnih kvalifikacij notarjev in drugih poklicev, ki imajo v skladu z evropsko zakonodajo postopke priznavanja določene s posebnim zakonom ali drugimi predpisi.

3. člen

(opredelitev pojmov)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

- reguliran poklic je poklicna dejavnost ali skupina poklicnih dejavnosti, katerih dostop do, opravljanje ali enega od načinov opravljanja neposredno ali posredno določajo zakoni ali drugi predpisi glede posebnih poklicnih kvalifikacij, zlasti v zvezi z uporabo poklicnega naziva, ki je z zakoni ali drugimi predpisi omejen na imetnike določene poklicne kvalifikacije;
- poklicne kvalifikacije so kvalifikacije, ki jih imetnik lahko izkaže z dokazilom o formalnih

kvalifikacijah, s potrdilom o kompetenci oziroma s poklicnimi izkušnjami;

- dokazilo o formalnih kvalifikacijah je diploma, spričevalo ali drugo dokazilo o uspešno dokončanem poklicnem usposabljanju, pridobljenem predvsem v državah pogodbenicah, ki jih izda pristojni organ v državi pogodbenici, imenovan v skladu z zakoni ali drugimi predpisi te države.

- pristojni organ je vsak organ ali telo, ki ga država pogodbenica pooblasti, da izdaja ali sprejema dokazila o usposabljanju in druge dokumente ali podatke ter da sprejema vloge in odločitve iz tega zakona;

- regulirano izobraževanje in usposabljanje je kakršno koli usposabljanje, ki je posebej namenjeno opravljanju določenega poklica in zajema enega ali več programov, ki so dopolnjeni, kadar tako določajo posebni predpisi, s poklicnim usposabljanjem ali pripravništvom oziroma strokovno prakso;

- poklicne izkušnje so izkušnje, pridobljene v času dejanskega opravljanja zadevnega poklica v državi pogodbenici v skladu s predpisi te države, s polnim delovnim časom ali enakovrednim krajšim delovnim časom;

- strokovnjak je posameznik, ki poseduje poklicno kvalifikacijo za opravljanje reguliranega poklica oziroma poklicno dejavnost v skladu s tem zakonom;

- ustanovitev pomeni, da ima strokovnjak izpolnjene vse pogoje za dostop in opravljanje reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti, ki je trajne narave;

- poklicna dejavnost zajema obrtne, industrijske in trgovinske dejavnosti, za opravljanje katerih so predpisane poklicne kvalifikacije;

- prilagoditveno obdobje je obdobje opravljanja reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti pod odgovornostjo usposobljenega strokovnjaka tega poklica, ki mu lahko sledi nadaljnje usposabljanje, in je ustrezno ocenjeno;

- preizkus poklicne usposobljenosti je preizkus, omejen na kandidatovo poklicno znanje, veščine in kompetence, ki ga opravi ali prizna pristojni organ, z namenom ocene njegove zmožnosti za opravljanje reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti v Republiki Sloveniji;

- direktor podjetja je oseba, ki v podjetju na zadevnem poklicnem področju opravlja dejavnost kot direktor podjetja ali direktor podružnice podjetja ali kot namestnik lastnika ali direktorja podjetja, kadar ima na tem položaju enako odgovornost kot lastnik ali direktor, ki ga zastopa, ali opravlja dejavnost na vodilnem položaju, kjer opravlja naloge komercialne oziroma tehnične narave in je odgovoren za enega ali več oddelkov podjetja;

- poklicno usposabljanje je obdobje nadzorovane strokovne prakse, ki je pogoj za dostop do reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti in se lahko izvaja med izobraževanjem, ki se konča z diplomom, ali po njem;

- evropska poklicna izkaznica je elektronsko potrdilo, ki dokazuje, da strokovnjak izpolnjuje vse potrebne pogoje za začasno ali občasno opravljanje storitev v državi gostiteljici, ali priznanje poklicnih kvalifikacij za trajno opravljanje reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti v državi gostiteljici;

- vseživljenjsko učenje zajema vse oblike splošnega izobraževanja, poklicnega izobraževanja in usposabljanja, neformalno in priložnostno učenje skozi vse življenje, ki izboljša sposobnosti z vidika znanja, veščin in kompetenc, ki lahko zajemajo tudi poklicno etiko;

- prevladujoči razlogi splošnega pomena so razlogi, ki so kot taki priznani v sodni praksi Sodišča Evropske unije;

- sistem kreditnih točk ECTS je kreditno ovrednotenje študijskih obveznosti po Evropskem prenosnem kreditnem sistemu;

- začasno ali občasno opravljanje storitev pomeni, da ponudnik storitev čezmejno izvaja storitve

določen čas v državi državah pogodbenicah, kjer nima sedeža;

- informacijski sistem za notranji trg (v nadaljnjem besedilu: sistem IMI) je elektronsko orodje za olajšanje upravnega sodelovanja med pristojnimi organi držav pogodbenic ter med pristojnimi organi držav pogodbenic in Evropsko Komisijo;

- enotna kontaktna točka je spletni portal, namenjen domačim in tujim strokovnjakom, ki nudi vse informacije v zvezi s pogoji opravljanja poklica oziroma poklicne dejavnosti v Republiki Sloveniji;

- skupni okvir za usposabljanje je skupni sklop minimalne ravni znanja, veščin in kompetenc, potrebnih za opravljanje določenega poklica;

- skupni preizkus usposobljenosti je standardizirani preizkus poklicne usposobljenosti, dostopen v sodelujočih državah pogodbenicah in namenjen le imetnikom posebnih poklicnih kvalifikacij.

II. POGLAVJE

SPLOŠNA PRAVILA ZA OPRAVLJANJE REGULIRANIH POKLICEV

4. člen

(pravica do opravljanja poklica)

(1) Pravica do opravljanja reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti v Republiki Sloveniji se pridobi v skladu s postopki, opredeljenimi v tem zakonu, za trajno opravljanje poklica oziroma poklicne dejavnosti ali za občasno ali začasno opravljanje storitve, če strokovnjak izpolnjuje pogoje, določene v tem in drugih zakonih oziroma predpisih.

5. člen

(potrdilo združenj ali organizacij)

Potrdilo o poklicnih kvalifikacijah, ki ga je izdalo združenje ali organizacija, ki ima pooblastilo za izdajanje takšnih dokazil svojim članom v državi pogodbenici, se šteje za ustrezno dokazilo o formalnih kvalifikacijah.

6. člen

(uporaba poklicnih nazivov)

(1) Strokovnjak, ki v Republiki Sloveniji opravlja reguliran poklic oziroma poklicno dejavnost, pri katerem je določena uporaba poklicnega naziva, uporablja ta naziv in ustrezne okrajšave v skladu s predpisi, ki urejajo ta poklic oziroma poklicno dejavnost v Republiki Sloveniji.

(2) Če je poklicni naziv v državi pogodbenici reguliran s strani združenja ali organizacije v smislu tretjega odstavka prejšnjega člena tega zakona, državljan države pogodbenice uporablja poklicni naziv, ki ga izda to združenje ali organizacija ali njegove skrajšane oblike, če predloži dokazilo, da je član združenja ali organizacije.

(3) Pristojni organ v Republiki Sloveniji lahko omeji uporabo določenega poklicnega naziva na imetnike poklicnih kvalifikacij, če je o združenju ali organizaciji iz prejšnjega odstavka uradno obvestil Evropsko Komisijo in druge države pogodbenice.

7. člen

(znanje jezikov)

(1) Strokovnjak, ki se mu prizna poklicna kvalifikacija za opravljanje reguliranega poklica oziroma poklicno dejavnost v Republiki Sloveniji, mora za potrebe opravljanja reguliranega poklica oziroma dejavnosti znati slovenski jezik.

(2) Pristojno ministrstvo oziroma pristojni organ lahko za poklice oziroma poklicne dejavnosti, ki bi lahko vplivali na zdravje bolnikov in pri drugih poklicih, kadar obstajajo utemeljeni pomisleki glede znanja jezika, preveri znanje slovenskega jezika strokovnjaka v zvezi s poklicnimi dejavnostmi, ki jih namerava opravljati. Preverjanje mora biti sorazmerno dejavnosti, ki jo bo strokovnjak opravljal in se lahko izvede šele po priznanju poklicne kvalifikacije v skladu s tem zakonom oziroma po izdaji evropske poklicne izkaznice.

(3) Zoper odločitev pristojnega organa o preverjanju znanja jezika je možna pritožba ali upravni spor v skladu s tretjim odstavkom 14. člena tega zakona.

8. člen

(uporaba naziva izobrazbe)

(1) Strokovnjak ima pravico do uporabe naziva izobrazbe, pridobljenega v državi pogodbenici izvora in okrajšav v jeziku te države. Pristojni organ lahko zahteva, da se nazivu doda ime in naslov institucije, ki je naziv podelila.

(2) Če bi lahko prišlo do zamenjave naziva izobrazbe države pogodbenice izvora z nazivom, ki se uporablja v Republiki Sloveniji, za katero se zahteva dodatno usposabljanje, ki ga strokovnjak ni opravil, lahko pristojni organ odredi, da mora strokovnjak naziv izobrazbe iz države pogodbenice izvora uporabljati v obliki, ki jo določi pristojni organ Republike Slovenije.

9. člen

(priznavanje poklicnega usposabljanja)

(1) V primeru, da je za dostop do reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti zahtevano zaključeno poklicno usposabljanje, pristojni organ prizna poklicno usposabljanje, opravljeno v drugi državi pogodbenici ali tretji državi, pod pogojem, da je opravljeno v skladu s smernicami o organizaciji in priznavanju poklicnega usposabljanja.

(2) Pristojni organ mora sprejeti in objaviti smernice o organizaciji in priznavanju poklicnega usposabljanja, ki se opravi v drugi državi pogodbenici ali v tretji državi, zlasti o vlogi mentorja poklicnega usposabljanja. Časovna omejitev poklicnega usposabljanja, opravljenega v tujini, je mogoča, če tako določa poseben zakon ali drug predpis oziroma tako določajo smernice.

(3) Priznavanje poklicnega usposabljanja ne nadomesti zahtev za opravljanje preizkusa znanja, ki ga za pridobitev določenega poklica oziroma poklicne dejavnosti določa področna zakonodaja.

10. člen

(delni dostop)

(1) Delni dostop za opravljanje dela poklica oziroma poklicne dejavnosti ali storitve se odobri za vsak primer posebej, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- strokovnjak je popolnoma kvalificiran, da v državi pogodbenici izvora opravlja takšno poklicno dejavnost, za katero je v Republiki Sloveniji mogoče odobriti delni dostop;
- strokovnjak bi moral za dostop do popolnega reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti v Republiki Sloveniji, ob uvedbi dopolnilnih ukrepov, opraviti popoln program izobraževanja in usposabljanja, zahtevan v Republiki Sloveniji;
- poklicna dejavnost je lahko objektivno ločena od drugih dejavnosti, ki spadajo v regulirani poklic v Republiki Sloveniji, pri čemer pristojni organ pri odločitvi upošteva predvsem, ali se dejavnost lahko izvaja samostojno.

(2) Strokovnjak, ki mu je odobren delni dostop, je dolžan prejemnika storitve obvestiti o obsegu svojih poklicnih dejavnosti.

(3) Delni dostop se lahko zavrne iz prevladujočih razlogov v splošnem interesu, ki morajo biti primerni in nujno potrebni zaradi varstva splošnega interesa.

(4) Poklicna dejavnost po tem členu se opravlja pod poklicnim nazivom države članice izvora. Pristojni organ lahko zahteva uporabo ustreznega prevoda poklicnega naziva v slovenski jezik.

(5) Določbe tega člena ne veljajo za strokovnjake, ki so jim poklicne kvalifikacije priznane avtomatično v skladu z Direktivo 2005/36/ES in tem zakonom.

III. POGLAVJE

POSTOPEK PRIZNAVANJA POKLICNIH KVALIFIKACIJ ZA TRAJNO OPRAVLJANJE REGULIRANEGA POKLICA OZ. POKLICNE DEJVNOSTI

11. člen

(učinki priznavanja)

Z odločbo o priznanju poklicnih kvalifikacij se kandidatu v Republiki Sloveniji omogoči opravljanje reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti, za katerega je usposobljen v državi pogodbenici, in sicer pod enakimi pogoji, kot veljajo za slovenske državljane, če so dejavnosti, ki jih poklic zajema, primerljive.

12. člen

(delni dostop)

Ne glede na prejšnji člen se določbe tega poglavja uporabljajo tudi za odobritev delnega dostopa za ustanovitev v skladu z 10. členom tega zakona, če ta zakon ne določa drugače.

13. člen

(pristojni organi)

(1) Postopke priznavanja poklicnih kvalifikacij po tem zakonu vodi pristojno ministrstvo, ki v ustreznih predpisih iz svojega delovnega področja določi vsebinske pogoje za priznavanje poklicnih kvalifikacij in za opravljanje poklica oziroma poklicne dejavnosti ter vsebinske pogoje za svobodno

opravljanje storitev oziroma za občasno opravljanje posameznega poklica ali poklicne dejavnosti na ozemlju Republike Slovenije v skladu z Direktivo 2005/36/ES.

(2) Pristojnost vodenja postopkov in drugih nalog, določenih v tem zakonu, se lahko s posebnim zakonom ali na podlagi javnega razpisa prenese na drug pristojni organ.

(3) V okviru izvajanja postopka iz prejšnjega odstavka pristojno ministrstvo oziroma drug pristojni organ (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ):

- sprejema vloge za priznavanje poklicnih kvalifikacij, vodi postopek in izdaja odločbe;
- vodi evidenco izdanih odločb, evidenco tožb zoper izdane odločbe, evidenco prijav ponudnikov storitev in evidenco izdanih potrdil ponudnikom storitev o zakonitem opravljanju dejavnosti v Republiki Sloveniji;
- obvešča zainteresirane osebe o pogojih za opravljanje reguliranih poklicev oziroma poklicnih dejavnosti;
- enkrat letno vnese zahtevane podatke v elektronsko bazo reguliranih poklicev;
- ministrstvu, pristojnemu za delo na poziv poroča o izvajanju tega zakona;
- opravlja druge naloge, določene s tem in drugimi zakoni.

(4) Pristojni organ izdaja tudi potrdila o veljavnosti diplom in certifikatov o poklicnih kvalifikacijah, ki so jih slovenski državljani pridobili v republikah nekdanje SFRJ pred 25. junijem 1991 in ki so jih tuji državljani pridobili v nekdanji SRS pred 25. junijem 1991.

(5) Pristojni organi izdajajo državljanom Republike Slovenije in osebam, ki so v Republiki Sloveniji pridobili poklicno kvalifikacijo, potrdila o tem, da so njihova dokazila o poklicnih kvalifikacijah navedena v Direktivi 2005/36/ES ali da so njihova dokazila o poklicnih kvalifikacijah v skladu z minimalnimi pogoji usposabljanja, ki jih določa Direktiva 2005/36/ES.

(6) Pristojni organi izdajajo na njihovo prošnjo potrdila osebam, ki so v Republiki Sloveniji pridobile poklicno kvalifikacijo ali opravljajo reguliran poklic oziroma poklicno dejavnost v Republiki Sloveniji oziroma izpolnjujejo pogoje za nj.

14. člen

(postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij)

(1) Postopek za priznavanje poklicnih kvalifikacij (v nadaljnjem besedilu: postopek) se začne na zahtevo kandidata, ki jo ta vloži pri pristojnem organu (v nadaljnjem besedilu: vloga).

(2) Pristojni organ vodi postopek po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, če ta ali poseben zakon ne določa drugače.

(3) Zoper odločbo pristojnega organa, na katerega je na podlagi drugega odstavka 13. člena tega zakona preneseno javno pooblastilo za pristojnost vodenja postopkov in drugih nalog, določenih s tem zakonom, je možna pritožba na pristojno ministrstvo, če poseben zakon ne določa drugače. Zoper odločbo pristojnega ministrstva ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor.

15. člen

(dokumenti)

(1) Vloga mora vsebovati zlasti:

- dokazilo o državljanstvu,
- dokazilo o formalnih kvalifikacijah, poklicni usposobljenosti ter poklicnih izkušnjah,
- dokazilo o drugih kvalifikacijah,
- dokazila o vsebini in poteku usposabljanja.

(2) V postopku lahko pristojno ministrstvo oziroma pristojni organ zahteva, da kandidat poleg dokazil iz prejšnjega odstavka predloži še druga dokazila.

(3) Kadar se za državljane Republike Slovenije v postopku zahteva dokazilo o dobrem imenu ali ugledu kandidata, ali dokazilo, da zoper kandidata ni uveden stečajni postopek, ali dokazilo o nekaznovanosti ali dokazilo, da vlagatelju ni bila izrečena začasna ali trajna prepoved opravljanja poklica, pristojni organ kot zadostno dokazilo upošteva potrdila, izdana v državi pogodbenici izvora ali v državi pogodbenici, iz katere prihaja kandidat, ki potrjujejo, da so pogoji izpolnjeni. Če država iz prejšnjega stavka takšnega dokumenta ne izdaja, zadošča slovesna izjava kandidata, podana in potrjena s strani pristojnega organa te države, da so pogoji izpolnjeni.

(4) Kadar se za državljane Republike Slovenije v postopku zahteva dokazilo o telesnem ali duševnem zdravju kandidata, pristojni organ kot zadostno dokazilo upošteva dokument, ki se v ta namen zahteva v državi pogodbenici izvora. Če matična država pogodbenica navedenega dokumenta ne izdaja, se kot zadostno dokazilo upošteva dokument, ki ga izda pristojni organ v tej državi.

(5) Kadar se za državljane Republike Slovenije v postopku zahteva potrdilo o premoženjskem stanju kandidata ali potrdilo, da je kandidat zavarovan za odgovornost v skladu s predpisi o zavarovanju, pristojni organ kot zadostno dokazilo upošteva potrdilo, ki ga v ta namen izda banka oziroma zavarovalnica države pogodbenice.

(6) Kadar se za državljane Republike Slovenije za dostop do reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti zahteva, da slovesno zaprisežejo ali podajo zapriseženo izjavo, in besedila te zaprisege ali izjave ni mogoče uporabiti za državljane drugih držav pogodbenic, mora pristojni organ zagotoviti uporabo ustreznega enakovrednega besedila.

(7) Dokazila o poklicnih kvalifikacijah, ki jih izda tretja država, se obravnavajo kot dokazila o poklicnih kvalifikacijah, če ima kandidat tri leta poklicnih izkušenj na področju reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti na ozemlju države pogodbenice, ki je priznala ta dokazila o poklicnih kvalifikacijah v skladu z Direktivo 2005/36/ES.

(8) Listine iz prvega odstavka tega člena, razen dokazila o državljanstvu, se praviloma predložijo v overjenem prevodu, njihov izvirnik pa na vpogled.

(9) Vsa dokumentacija in listine se lahko posredujejo po elektronski poti na pristojno ministrstvo oziroma pristojni organ za poklice v skladu z 8. členom Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L št. 376 z dne 27. 12. 2006, str. 36), pri čemer se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek o vlaganju vlog in o vročanju po elektronski poti.

(10) Pristojni organ lahko zahteva, da dokazila iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena niso starejša od treh mesecev.

16. člen

(preverjanje dokazil)

(1) Pristojni organ lahko v primeru upravičenega dvoma pri pristojnem organu države pogodbenice preveri verodostojnost dokazil, ki jih je vlogi priložil kandidat in preveri izpolnjevanje minimalnih pogojev usposobljenosti v primeru poklicev oziroma poklicnih dejavnosti, ki se v skladu s tem zakonom priznavajo avtomatično.

(2) Če dokazila o formalnih poklicnih kvalifikacijah vključujejo usposabljanje, ki ga je kandidat delno ali v celoti opravil v organizaciji, ustanovljeni v drugi državi pogodbenici, lahko pristojni organ v primeru upravičenega dvoma preveri pri pristojnem organu države pogodbenice, ki je izdal dokazila:

- če je program usposabljanja v organizaciji, ki je izvedla usposabljanje, formalno potrdila izobraževalna organizacija ustanovljena v državi pogodbenici, ki je izdala dokazila;

- če so izdana dokazila o formalnih kvalifikacijah enaka dokazilom, ki bi bila izdana, če bi se program v celoti opravil v državi pogodbenici, ki je izdala dokazila;

- če dokazila o formalnih kvalifikacijah podeljujejo enake poklicne pravice na ozemlju države pogodbenice, ki je izdala dokazila.

(3) Pristojni organ lahko v primeru upravičenega dvoma zahteva potrditev pristojnega organa v državi pogodbenici, da kandidatu ni bilo trajno ali začasno prepovedano opravljanje poklica oziroma poklicne dejavnosti zaradi poklicne kršitve ali obsodbe zaradi kaznivega dejanja, povezanega z izvajanjem poklica oziroma dejavnosti.

(4) Preverjanje podatkov med pristojnimi organi držav pogodbenic v skladu s tem členom se izvaja preko sistema IML.

17. člen

(roki v postopku)

(1) Pristojni organ v roku petih delovnih dni po prejemu vloge obvesti kandidata o manjkajočih dokazilih ter po potrebi zahteva dodatna dokazila.

(2) Pristojni organ mora izdati odločbo in jo vročiti kandidatu najkasneje v dveh mesecih od dneva, ko je prejel popolno vlogo. V postopku splošnega sistema priznavanja poklicnih kvalifikacij ali v postopku priznavanja poklicnih izkušenj se rok lahko podaljša za največ en mesec.

(3) Pristojni organ lahko v postopku zahteva mnenje pristojne zbornice ali drugega pristojnega organa oziroma organizacije, ki mora podati mnenje najkasneje v 14 dneh, sicer pristojni organ izda odločbo brez tega mnenja.

(4) Za izdajo mnenja iz prejšnjega odstavka pristojna zbornica ali drug pristojni organ oziroma organizacija ne sme zaračunavati takse ali kakršnih koli drugih stroškov.

(5) Mnenje pristojne zbornice ali drugega pristojnega organa oziroma organizacije za pristojni organ pri izdaji odločbe ni zavezujoče.

(6) Minister, pristojen za delo, določi obrazec za vlogo in navodila za njeno izpolnjevanje.

1. Splošni sistem priznavanja poklicnih kvalifikacij

18. člen

(področje uporabe)

Določbe tega poglavja se uporabljajo za vse postopke priznavanja poklicnih kvalifikacij, če za posamezne regulirane poklice oziroma dejavnosti s tem ali drugim zakonom ni drugače določeno.

19. člen

(ravni kvalifikacije)

Pristojni organ pri ugotavljanju pogojev za priznavanje poklicnih kvalifikacij in odločanju o uvedbi dopolnilnih ukrepov upošteva naslednje ravni poklicnih kvalifikacij:

1. potrdilo o kompetenci, ki potrjuje, da je imetnik pridobil splošno znanje na podlagi splošne osnovne ali srednje izobrazbe oziroma potrjuje, da je opravil program usposabljanja, ki ni del spričevala ali diplome, ali posebnega izpita brez predhodnega usposabljanja ali treh zaporednih let opravljanja poklica v državi pogodbenici v okviru zaposlitve s polnim delovnim časom ali enakovrednega obdobja opravljanja poklica v okviru zaposlitve s krajšim delovnim časom v predhodnih desetih letih ;
2. spričevalo, ki potrjuje, da je imetnik uspešno zaključil srednješolski splošni, tehnični ali poklicni program, ki ga je dopolnil s programom študija ali poklicnega usposabljanja oziroma s pripravništvom ali poklicno prakso, če se to zahteva;
3. diploma, ki dokazuje uspešno zaključeno:
 - usposabljanje na posrednješolski ravni, ki traja najmanj eno leto ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom, za katerega je eden od pogojev za dostop praviloma uspešno opravljen srednješolski program, potreben za vpis na univerzo ali visokošolski zavod ali opravljen srednješolskemu enakovreden program, kakor tudi poklicno usposabljanje, ki se ga lahko zahteva poleg posrednješolskega programa;
 - regulirano izobraževanje in usposabljanje ali v primeru reguliranega poklica poklicno usposabljanje s posebno strukturo, s sposobnostmi, ki presegajo tiste, določene za stopnje, opredeljene v 2. točki tega člena, enakovredno ravni usposabljanja, določeni v prejšnji alineji, če tako usposabljanje zagotavlja primerljiv poklicni standard ter pripravi udeleženca usposabljanja za primerljivo raven odgovornosti in nalog, če je diplomi priloženo potrdilo države članice izvora;
4. diploma, ki potrjuje, da je imetnik uspešno zaključil usposabljanje na posrednješolski ravni, ki traja vsaj tri leta in največ štiri leta ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom in ki se lahko dodatno izrazi z enakovrednim številom kreditnih točk ECTS, na univerzi ali visokošolskem zavodu ali drugi ustanovi na enaki ravni in po potrebi uspešno opravljeno poklicno usposabljanje, zahtevano poleg posrednješolskega programa;
5. diploma, ki potrjuje uspešno zaključeno usposabljanje na posrednješolski ravni, ki traja vsaj štiri leta ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom in ki se lahko dodatno izrazi z enakovrednim številom kreditnih točk ECTS, na univerzi ali visokošolskem zavodu ali drugi ustanovi na enaki ravni, in po potrebi uspešno opravljeno poklicno usposabljanje, zahtevano poleg posrednješolskega programa.

20. člen

(enako obravnavanje kvalifikacij)

(1) Kot dokazila o pridobljenih ravneh iz prejšnjega člena se upoštevajo vsa potrdila, ki jih izda pristojni organ v državi pogodbenici in potrjujejo uspešno opravljeno usposabljanje v državah pogodbenicah, redno ali s krajšim delovnim časom, v okviru ali zunaj formalnih programov, ter jih navedena država pogodbenica prizna na enakovredni ravni in imetniku podeljujejo enake pravice dostopa do poklica oziroma poklicne dejavnosti ali opravljanja poklica oziroma poklicne dejavnosti ali pomenijo pripravo za opravljanje poklica oziroma poklicne dejavnosti, vključno z zadevno ravno.

(2) Poklicna kvalifikacija, ki osebi podeljuje pravice na podlagi zakonov oziroma drugih predpisov, čeprav ne izpolnjuje zahtev, določenih z zakoni in drugimi predpisi, ki veljajo v državi pogodbenici izvora za dostop do poklica oziroma poklicne dejavnosti in njegovega opravljanja, zlasti v primeru spremembe zahtevane ravni, se šteje za ustrezno dokazilo o formalnih kvalifikacijah pod enakimi pogoji, kot so določeni v prejšnjem odstavku tega člena.

21. člen

(pogoji za priznavanje)

(1) Kandidatu je dovoljeno opravljanje reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti pod enakimi pogoji, kot veljajo za državljane Republike Slovenije, če ima potrdilo o kompetenci ali dokazilo o formalnih kvalifikacijah iz 19. člena tega zakona, ki ga država pogodbenica zahteva za opravljanje zadevnega poklica oziroma dejavnosti na njenem ozemlju.

(2) Opravljanje poklica oziroma poklicne dejavnosti v skladu s prejšnjim odstavkom se dovoli tudi kandidatu, ki je opravljal zadevni poklic s polnim delovnim časom eno leto ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom v obdobju predhodnih desetih let v drugi državi pogodbenici, ki tega poklica oziroma poklicne dejavnosti ne regulira, in ima potrdilo o kompetenci ali dokazilo o formalnih kvalifikacijah pristojnega organa te države, ki potrjuje, da je kandidat usposobljen za opravljanje zadevnega poklica. Če dokazilo o formalnih kvalifikacijah potrjuje regulirano izobraževanje in usposabljanje, kandidatu ni potrebno izkazati pogoja enoletnega opravljanja poklica oziroma poklicne dejavnosti.

(3) Pristojni organ pri odločanju upošteva raven, ki jo je na podlagi 19. člena tega zakona potrdila država pogodbenica izvora, pa tudi potrdilo, s katerim država pogodbenici izvora potrjuje, da je regulirano izobraževanje in usposabljanje ali poklicno usposabljanje s posebno strukturo iz druge alineje 3. točke 19. člena tega zakona enakovredno ravni iz prve alineje 3. točke 19. člena tega zakona.

(4) Ne glede na prejšnje odstavke lahko pristojni organ zavrne priznanje reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti, če potrdilo o kompetenci potrjuje raven iz 1. točke 19. člena tega zakona, Republika Slovenija pa za opravljanje navedenega poklica oziroma poklicne dejavnosti zahteva raven iz 5. točke 19. člena tega zakona.

22. člen

(dopolnilni ukrepi)

(1) Ne glede na prejšnji člen tega zakona lahko pristojni organ od kandidata zahteva, da opravi enega od dopolnilnih ukrepov za priznavanje njegovih poklicnih kvalifikacij, in sicer preizkus poklicne usposobljenosti ali prilagoditveno obdobje v trajanju do treh let, če:

- opravljeno usposabljanje kandidata, zajetih v dokazilih o formalnih kvalifikacijah zajema vsebine, ki se znatno razlikujejo od vsebin, ki se za opravljanje poklica oziroma poklicne dejavnosti zahtevajo v Republiki Sloveniji;

- reguliran poklic oziroma poklicna dejavnost v Republiki Sloveniji zajema eno ali več poklicnih dejavnosti, ki ne obstajajo v primerljivem poklicu v državi pogodbenici izvora, in zahtevano usposabljanje v Republiki Sloveniji zajema vsebine, ki se znatno razlikujejo od vsebin, opredeljenih v potrdilu o kompetenci ali dokazilu o formalnih kvalifikacijah.

(2) Vsebine, ki se znatno razlikujejo, so tiste vsebine, glede katerih so poznavanje ter pridobljene veščine in kompetence bistvenega pomena za opravljanje poklica oziroma poklicne dejavnosti in po katerih se usposabljanje, ki ga je opravila oseba, po vsebini pomembno razlikuje od usposabljanja, ki ga zahteva Republika Slovenija.

(3) Pristojni organ mora pri odločitvi o dopolnilnih ukrepih upoštevati načelo sorazmernosti, zlasti mora preveriti znanje, veščine in kompetence, ki jih je kandidat pridobil na podlagi poklicnih izkušenj ali vseživljenjskega učenja, ki jih je ovrednotil in potrdil pristojni organ v kateri koli državi pogodbenici ali v tretji državi in v celoti ali delno zajemajo vsebine, ki se znatno razlikujejo.

(4) O dopolnilnem ukrepu odloči pristojni organ z začasno odločbo, ki vsebuje navedbo ravni poklicne kvalifikacije, zahtevane v Republiki Sloveniji, navedbo ravni poklicne kvalifikacije kandidata v skladu z 19. členom tega zakona, navedbo vsebin, ki se znatno razlikujejo in razlogov, zaradi katerih teh vsebin ne morejo nadomestiti znanje, veščine in kompetence iz prejšnjega odstavka tega člena.

(5) Pristojni organ v začasni odločbi alternativno določi tudi pogoje za opravljanje prilagoditvenega obdobja (čas trajanja in program) ali pogoje za preizkus poklicne usposobljenosti, kandidat pa izbere enega od dopolnilnih ukrepov. Hkrati določi tudi pogoje za opravljanje prilagoditvenega obdobja z morebitno dopolnitvijo z dodatnim izobraževanjem ter kriterije za oceno uspešnosti opravljanja.

(6) Zoper začasno odločbo iz četrtega odstavka tega člena lahko kandidat zahteva sodno varstvo pred upravnim sodiščem, če s posebnim zakonom ni drugače določeno.

23. člen

(izbira dopolnilnega ukrepa)

(1) Kandidat po prejemu začasne odločbe pristojnega organa iz prejšnjega člena tega zakona obvesti pristojni organ o dopolnilnem ukrepu, ki ga je izbral.

(2) V primeru izbire prilagoditvenega obdobja kandidat pristojnemu organu predloži dokazila o tem, kje bo opravljal prilagoditveno obdobje in pod čigavim vodstvom. Pristojni organ kandidatu sporoči svojo potrditev najkasneje v osmih dneh po prejemu kandidatovega obvestila.

(3) Med prilagoditvenim obdobjem kandidat opravlja poklic oziroma poklicno dejavnost pod vodstvom usposobljenega strokovnjaka in na delovnem mestu, ki si ga je izbral in ga je s sklepom potrdil pristojni organ.

(4) Preizkus poklicne usposobljenosti mora biti opravljen najkasneje 6 mesecev po vročitvi začasne odločbe iz četrtega odstavka prejšnjega člena tega zakona.

24. člen

(odstopanja od izbire dopolnilnega ukrepa)

(1) Če pristojni organ oceni, da za opravljanje določenega poklica kandidat ne more izbirati med dopolnilnima ukrepoma iz 22. člena tega zakona, mora o tem vnaprej obvestiti Evropsko Komisijo in druge države pogodbenice ter svoje razloge utemeljiti.

(2) Ne glede na prejšnji člen tega zakona pristojni organ določi dopolnilni ukrep, ki ga mora opraviti kandidat, v primeru:

- reguliranih poklicev oziroma poklicih dejavnosti, za opravljanje katerih je potrebno natančno poznavanje slovenske zakonodaje in pri katerih je svetovanje oziroma pomoč v zvezi z nacionalno zakonodajo bistven in stalen vidik poklicne dejavnosti,

- da vlogo za priznavanje poklicnih kvalifikacij vloži imetnik poklicne kvalifikacije iz 1. točke 19. člena tega zakona, zahtevana nacionalna poklicna kvalifikacija pa je uvrščena pod 3. točko navedenega člena ali

- da vlogo za priznavanje poklicnih kvalifikacij vloži imetnik poklicne kvalifikacije iz 2. točke 19. člena tega zakona, zahtevana nacionalna poklicna kvalifikacija pa je uvrščena pod 4. ali 5. točko navedenega člena.

(3) Ne glede na peti odstavek 22. člena tega zakona lahko pristojni organ od kandidata zahteva opravo obeh dopolnilnih ukrepov v primeru, da vlogo za priznavanje poklicnih kvalifikacij vloži imetnik poklicne kvalifikacije iz 1. točke 19. člena tega zakona, zahtevana nacionalna poklicna kvalifikacija pa je uvrščena pod 4. točko navedenega člena.

25. člen

(odločba o priznanju poklicnih kvalifikacij)

(1) Pristojni organ izda kandidatu odločbo o priznanju njegovih poklicnih kvalifikacij za opravljanje posameznega reguliranega poklica oziroma poklicih dejavnosti v Republiki Sloveniji:

- a) če na podlagi vloge oceni, da kandidatove poklicne kvalifikacije ustrezajo poklicnim kvalifikacijam, ki jih za opravljanje posameznega reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti zahtevajo predpisi Republike Slovenije;
- b) ko mu kandidat predloži dokazilo o uspešno opravljenem prilagoditvenem obdobju ali preizkusu poklicne usposobljenosti.

(2) Pravico do opravljanja določenega reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti v Republiki Sloveniji pridobi kandidat takrat, ko izpolni še druge pogoje, določene z zakonom.

(3) Če poklicna kvalifikacija odstopa toliko, da s preizkusom poklicne usposobljenosti ali s prilagoditvenim obdobjem ni možno pridobiti ustrezne kvalifikacije v Republiki Sloveniji, lahko pristojni organ zavrne vlogo kandidata v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

2. Priznavanje poklicnih izkušenj

26. člen

(zahteve v zvezi s poklicnimi izkušnjami)

Če je v Republiki Sloveniji dostop do ene od poklicne dejavnosti iz seznama v Prilogi IV Direktive 2005/36/ES ali njeno opravljanje pogojeno s splošnim, poslovnim ali poklicnim znanjem in veščinami, pristojni organ prizna predhodno opravljanje dejavnosti v drugi državi pogodbenici pod pogoji iz tega poglavja, za zadosten dokaz o takem znanju in veščinah, pod pogojem, da je bila dejavnost opravljena v skladu z 26., 27. in 28. členom tega zakona.

27. člen

(dejavnosti iz seznama I Priloge IV)

(1) Šteje se, da kandidat izpolnjuje pogoje za opravljanje poklicne dejavnosti s seznama I Priloge IV Direktive 2005/36/ES, če je to dejavnost predhodno opravljal:

- šest zaporednih let kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja;
- tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če kandidat dokaže, da se je vsaj tri leta predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava

- država pogodbenica, ali kar pristojni organ šteje za zadostno;
- štiri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če kandidat dokaže, da se je vsaj dve leti predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država pogodbenica ali kar pristojni organ šteje za zadostno;
- tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba, če kandidat lahko dokaže, da je opravljal zadevno dejavnost kot zaposlena oseba vsaj pet let ali
- pet zaporednih let kot vodilni delavec, od katerih je vsaj tri leta opravljal tehnične naloge in je bil odgovoren za vsaj en oddelek v podjetju, če lahko kandidat dokaže, da se je vsaj tri leta predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država pogodbenica ali kar pristojni organ šteje za zadosten dokaz.

(2) V primerih iz prve in četrte alineje prejšnjega odstavka mora kandidat dokazati, da poklicne dejavnosti ni prenehal opravljati več kot 10 let pred datumom vložitve vloge pri pristojnem organu.

28. člen

(dejavnosti s seznama II Priloge IV)

(1) Šteje se, da kandidat izpolnjuje pogoje za opravljanje poklicne dejavnosti s seznama II Priloge IV Direktive 2005/36/ES, če je to dejavnost predhodno opravljal:

- pet zaporednih let kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja;
- tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, kadar kandidat dokaže, da se je vsaj tri leta predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država pogodbenica ali kar pristojni organ šteje za zadostno;
- štiri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če kandidat lahko dokaže, da se je vsaj dve leti predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država pogodbenica ali kar pristojni organ šteje za zadostno;
- tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če kandidat lahko dokaže, da je opravljal zadevno dejavnost kot zaposlena oseba vsaj pet let; pet zaporednih let kot zaposlena oseba, če kandidat lahko dokaže, da se je vsaj tri leta predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država pogodbenica ali kar pristojni organ šteje za zadostno ali
- šest zaporednih let kot zaposlena oseba, če kandidata lahko dokaže, da se je vsaj dve leti predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država pogodbenica ali kar pristojni organ šteje za zadostno.

(2) V primerih iz prve in četrte alineje prejšnjega odstavka mora kandidat dokazati, da poklicne dejavnosti ni prenehal opravljati več kot 10 let pred datumom vložitve vloge pri pristojnem organu.

29. člen

(dejavnosti s seznama III Priloge IV)

(1) Šteje se, da kandidat izpolnjuje pogoje za opravljanje poklicne dejavnosti s seznama II Priloge IV Direktive 2005/36/ES, če je to dejavnost predhodno opravljal:

- tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja;
- dve zaporedni leti kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če kandidat lahko dokaže, da se je predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država pogodbenica ali kar pristojni organ šteje za zadostno;
- dve zaporedni leti kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če kandidat lahko dokaže, da je opravljal zadevno dejavnost kot zaposlitev vsaj tri leta ali
- tri zaporedna leta kot zaposlena oseba, če kandidat lahko dokaže, da se je predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država pogodbenica ali kar pristojni organ šteje za zadostno.

(2) V primerih iz prve in četrte alineje prejšnjega odstavka mora kandidat dokazati, da poklicne dejavnosti ni prenehal opravljati več kot 10 let pred datumom vložitve vloge pri pristojnem organu.

3. Priznavanje na podlagi usklajevanja minimalnih pogojev

usposobljenosti

30. člen (splošna določba)

Pristojni organ brez odlašanja prizna poklicno kvalifikacijo kandidatu, ki izpolnjuje minimalne pogoje usposobljenosti in jih izkazuje z dokazili o formalnih kvalifikacijah navedenih v Direktivi 2005/36/ES za poklice zdravnika, zdravnika specialista, diplomirano medicinsko sestro, babico, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, magistra farmacije in arhitekta.

31. člen (postopek)

(1) Pristojni organ odloča o vlogi kandidata za opravljanje poklica iz prejšnjega člena tega zakona po skrajšanem ugotovitvenem postopku v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Če pristojni organ v postopku ugotovi, da kandidat nima ustreznih dokazil o formalnih kvalifikacijah, se vloga obravnava v skladu z določbami tega zakona o splošnem sistemu priznavanja poklicnih kvalifikacij.

4. Avtomatično priznavanje na podlagi skupnih načel za usposabljanje

32. člen (skupni okvir za usposabljanje)

(1) Skupni okvir za usposabljanje ne nadomesti programov usposabljanja, veljavnih v Republiki Sloveniji. Za namene dostopa do in opravljanje poklica oziroma poklicnih dejavnosti v državah pogodbenicah, ki ta poklic oziroma poklicno dejavnost regulirajo, pristojni organ prizna dokazilo o poklicnih kvalifikacijah, pridobljeno na podlagi tega okvira na ozemlju Republike Slovenije, kot enakovredno dokazilu o formalnih kvalifikacijah, ki ga izda sama, pod pogojem, da okvir izpolnjuje pogoje iz naslednjega odstavka.

(2) Skupni okvir za usposabljanje mora izpolnjevati vse naslednje pogoje:

- (a) omogoča mobilnost po državah pogodbenicah večjemu številu strokovnjakov;
- (b) poklic oziroma poklicna dejavnost, za katerega se uporablja, je reguliran, ali pa je regulirano izobraževanje in usposabljanje za poklic oziroma poklicno dejavnost v vsaj eni tretjini držav pogodbenic;
- (c) skupni sklop znanja, veščin in kompetenc združuje znanje, veščine in kompetence, ki se zahtevajo v sistemih izobraževanja in usposabljanja, ki se uporabljajo v vsaj eni tretjini držav pogodbenic, pri čemer ni pomembno, ali so bili znanje, veščine in kompetence pridobljene kot del splošnega programa usposabljanja na univerzi ali visokošolski izobraževalni ustanovi ali kot del programa poklicnega usposabljanja;
- (d) temelji na ravneh evropskega ogrodja kvalifikacij, kakor je opredeljen v Prilogi II Priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o uvedbi evropskega ogrodja kvalifikacij za vseživljenjsko učenje;
- (e) zadevni poklic oziroma poklicna dejavnost ni zajeta v drugem skupnem okviru za usposabljanje oziroma zanj ne velja avtomatično priznavanje na podlagi tretjega podpoglavja tega poglavja;
- (f) oblikovan je bil na podlagi preglednega postopka, tudi z ustreznim sodelovanjem interesnih skupin iz držav pogodbenic, v katerih poklic ni reguliran;
- (g) državljanu iz katere koli države pogodbenice omogoča, da je upravičen do pridobivanja poklicnih kvalifikacij na podlagi takega okvira, pri čemer ni potrebno, da je pred tem član katere koli

poklicne organizacije ali da je pri taki organizaciji registriran.

(3) Reprezentativne poklicne organizacije na ravni Evropske Unije in nacionalne poklicne organizacije ali ustrezni organi iz vsaj ene tretjine držav pogodbenic lahko Evropski Komisiji predložijo predloge za skupne okvire usposabljanja, ki izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega odstavka tega člena.

(4) Republika Slovenija je izvzeta iz obveznosti uvedbe skupnega okvira za usposabljanje iz odstavka 4 na svojem ozemlju in obveznosti avtomatičnega priznavanja poklicnih kvalifikacij, pridobljenih v sklopu skupnega okvira za usposabljanje, če je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

- (a) v Republiki Sloveniji ni izobraževalnih ustanov ali ustanov za usposabljanje, ki nudijo tovrstno usposabljanje za zadevni poklic oziroma poklicno dejavnost;
- (b) uvedba skupnega okvira za usposabljanje bi negativno vplivala na organizacijo sistema izobraževanja in strokovnega usposabljanja v Republiki Sloveniji;
- (c) med skupnim okvirom za usposabljanje in usposabljanjem, ki se zahteva v Republiki Sloveniji, obstajajo bistvene razlike, ki vključujejo resno tveganje za javni red, javno varnost, javno zdravje, varnost prejemnikov storitev ali varstvo okolja.

(5) V šestih mesecih od začetka veljavnosti delegiranega akta iz četrtega odstavka RS uradno obvesti Komisijo in druge države članice o:

- (a) nacionalnih kvalifikacijah in, kjer je ustrezno, nacionalnih strokovnih nazivih, skladnih s skupnim okvirom za usposabljanje ali
- (b) uveljavitvi izjeme iz petega odstavka skupaj z utemeljitvijo, kateri pogoji iz navedenega odstavka so bili izpolnjeni. Komisija lahko v treh mesecih zahteva dodatna pojasnila, če meni, da RS ni utemeljila izpolnjevanja enega teh pogojev ali je bila utemeljitev nezadostna. RS se na to zahtevo odzove v treh mesecih.

(6) Določbe tega člena veljajo tudi za specializacije poklica, če se nanašajo na poklicne dejavnosti, v povezavi s katerimi je dostop do njih in njihovo izvajanje regulirano v državah članicah, kjer za poklic, vendar ne za zadevno specializacijo, že velja priznavanje na podlagi minimalnih pogojev usposobljenosti v skladu s 27. in 28. členom tega zakona.

33. člen

(Skupni preizkusi usposobljenosti)

(1) Uspešno opravljen preizkus v državi pogodbenici imetniku določene poklicne kvalifikacije omogoča, da opravlja poklic oziroma poklicno dejavnost v kateri koli državi pogodbenici pod enakimi pogoji, kot veljajo za imetnike poklicnih kvalifikacij, pridobljenih v tej državi.

(2) Skupni preizkus usposobljenosti izpolnjuje naslednje pogoje:

- (a) omogoča mobilnost po državah pogodbenicah večjemu številu strokovnjakov;
- (b) poklic oziroma poklicna dejavnost, na katero se nanaša, ali izobraževanje in usposabljanje za zadevni poklic oziroma poklicno dejavnost je reguliran v vsaj eni tretjini držav pogodbenic;
- (c) oblikovan je bil na podlagi preglednega postopka, tudi z ustreznimi interesnimi skupinami iz držav pogodbenic, v katerih poklic ni reguliran;
- (d) državljanu katere koli države pogodbenice omogoča sodelovanje v takem preizkusu in pri praktični organizaciji takih preizkusov v državah pogodbenicah, pri čemer ni potrebno, da je pred tem član katere koli poklicne organizacije ali da je pri taki organizaciji registriran.

(3) Reprezentativne poklicne organizacije na ravni Evropske Unije in nacionalne poklicne organizacije ali ustrezni organi iz vsaj ene tretjine držav pogodbenic lahko Evropski Komisiji predložijo predloge za skupne preizkuse usposobljenosti, ki izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega odstavka tega člena.

(4) Republika Slovenija je izvzeta iz obveznosti organiziranja skupnega preizkusa usposobljenosti iz drugega odstavka tega člena na svojem ozemlju in obveznosti avtomatičnega priznavanja strokovnjakov, ki so uspešno opravili skupni preizkus usposobljenosti, če je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

- (a) zadevni poklic oziroma poklicna dejavnost v Republiki Sloveniji ni regulirana;
- (b) vsebina skupnega preizkusa usposobljenosti ne bo v zadostni meri ublažila resnih tveganj za javno zdravje ali varnost prejemnikov storitve, ki so relevantna za Republiko Slovenijo;

(c) zaradi vsebine skupnega preizkusa usposobljenosti bi bil dostop do poklica oziroma poklicne dejavnosti v primerjavi z nacionalnimi zahtevami bistveno manj privlačen.

(5) V šestih mesecih od začetka veljavnosti delegiranih aktov iz četrtega odstavka RS obvesti Komisijo in druge države pogodbenice o:

- (a) razpoložljivih zmogljivostih za organiziranje teh preizkusov; ali
- (b) uveljavitvi izjeme iz zgornjega odstavka skupaj z utemeljitvijo o tem, kateri pogoji iz navedenega odstavka so bili izpolnjeni. Komisija lahko v treh mesecih zahteva dodatna pojasnila, če meni, da RS ni utemeljila izpolnjevanja katerega teh pogojev ali je bila utemeljitev nezadostna. RS se odzove na to zahtevo v treh mesecih.

IV. POGLAVJE

IZVAJANJE OBČASNIH ALI ZAČASNIH STORITEV V REPUBLIKI SLOVENIJI V PRIMERU OPRAVLJANJA REGULIRANIH POKLICEV OZIROMA POKLICNIH DEJAVNOSTI

34. člen

(splošna načela)

(1) Ponudnik storitev, ki je za njihovo opravljanje ustanovljen v državi pogodbenici v skladu z njenimi predpisi, in storitve opravlja v državi sedeža, lahko iste storitve v Republiki Sloveniji opravlja čezmejno občasno ali začasno, če niso v nasprotju s predpisi Republike Slovenije.

(2) Če poklic oziroma poklicna dejavnost v državi sedeža ni regulirana, mora ponudnik storitev v tej državi opravljal storitve, ki jih želi opravljal v Republiki Sloveniji, neprekinjeno ali skupno vsaj eno leto v obdobju zadnjih desetih let, preden začne te storitve opravljal v Republiki Sloveniji. Pogoja enoletnega opravljanja storitev ni potrebno izpolnjevati, če sta poklic oziroma poklicna dejavnost ali izobraževanje in usposabljanje za ta poklic oziroma poklicno dejavnost regulirana.

(3) Pristojni organ v postopku obravnave prijave za občasno oziroma začasno opravljanje storitev oceni naravo opravljanja storitev za vsak primer posebej, pri čemer upošteva predvsem trajanje, pogostost, rednost in stalnost storitev.

(4) Za ponudnika storitev veljajo glede njegovih poklicnih kvalifikacij, načina opravljanja dejavnosti, zavarovalnega kritja ali drugih načinov osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi z dejavnostjo enaki predpisi, kot veljajo za ponudnika storitev, ki ima sedež v Republiki Sloveniji in opravlja isti poklic ali poklicno dejavnost.

35. člen

(delni dostop)

Določbe tega poglavja se uporabljajo tudi za vloge za delni dostop za opravljanje začasnih in občasnih storitev v RS v zvezi s poklicnimi dejavnostmi, ki vplivajo na javno zdravje ali varnost.

36. člen

(izjeme)

(1) Pristojni organ ne sme zahtevati od ponudnika storitev s sedežem v državi pogodbenici, da izpolni pogoje, ki jih zahteva za državljane Republike Slovenije glede članstva ali registracije v poklicni organizaciji.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek tega člena lahko pristojni organ zahteva začasno registracijo v poklicni organizaciji, kar ponudniku storitev ne sme povzročiti dodatnih stroškov.

37. člen
(prijava ponudnika storitev)

(1) Če tako zahteva poseben zakon ponudnik storitev da pisno prijavo pri pristojnem organu pred prvim opravljanjem storitev v Republiki Sloveniji, in v primeru če so se po začetku opravljanja storitev v Republiki Sloveniji bistveno spremenile okoliščine .

(2) Ponudnik storitev lahko prijavo iz prejšnjega odstavka tega člena odda na pisni ali elektronski način na predpisanem obrazcu s priloženo zahtevano dokumentacijo.

(3) Prijava iz prvega odstavka tega člena zajema osebne podatke ponudnika storitev, in sicer ime in priimek, naslov prebivališča, spol, datum, kraj in državo rojstva, državljanstvo in številko potnega lista, naziv reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti, ki ga izvaja ponudnik storitev, podatke o zavarovalnem kritju ali drugih načinih osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo ter navedbo reguliranega poklica oziroma dejavnosti, ki jo namerava ponudnik storitev izvajati.

(4) Pisno prijavo je potrebno podaljšati enkrat letno, če je ponudnik storitev že opravljal te storitve v Republiki Sloveniji.

(5) Pristojni organ lahko zahteva, da se prijavi na podlagi prvega in prejšnjega odstavka tega člena priložijo še naslednji dokumenti:

- potrdilo o državljanstvu ponudnika storitev;
- potrdilo, da ponudnik storitev lahko v skladu s predpisi države pogodbenice sedeža opravlja zadevne storitve in da mu v trenutku izdaje potrdila ni prepovedano izvajanje teh storitev, niti začasno;
- dokazila o poklicnih kvalifikacijah;
- v primerih iz drugega odstavka 31. člena tega zakona dokazila, da je ponudnik storitev opravljal tako storitev vsaj eno leto v obdobju predhodnih desetih let;
- dokazilo o nekaznovanosti za poklice na področju varovanja in v zdravstvenem sektorju ter za poklice, povezane z vzgojo in izobraževanjem otrok, v primeru, da je takšno dokazilo zahtevano tudi za državljane Republike Slovenije;
- izjava ponudnika storitve o znanju jezika za poklice oziroma poklicne dejavnosti, ki vplivajo na varnost bolnikov, če je znanje jezika potrebno za izvajanje poklica v Republiki Sloveniji;
- potrdilo o naravi in trajanju dejavnosti, ki ga izda pristojni organ ali organ države pogodbenice, v kateri ima ponudnik sedež, za poklice, ki se v skladu s tem zakonom priznavajo na podlagi poklicnih izkušenj in za katere se pred prvim opravljanjem storitev zahteva preverjanje v skladu z 40. členom tega zakona.

(6) Pristojni organ lahko od ponudnika storitev zahteva dodatne informacije v zvezi s poklicnimi kvalifikacijami iz prejšnjega odstavka tega člena samo pod pogojem, da takšna dokazila v postopku zahteva tudi za državljane Republike Slovenije ali če to zahtevajo prevladujoči razlogi splošnega interesa v zvezi z javnim zdravjem ali varnostjo prejemnikov storitev in informacij ne more pridobiti na drug način ter je poklic oziroma poklicna dejavnost na delih ozemlja države pogodbenice različno reguliran.

38. člen
(dodatna pravila)

Morebitna drugačna ali dodatna pravila glede postopka s prijavo in samega začasnega oziroma

občasnega opravljanja posameznih storitev se glede na naravo teh storitev določijo s posebnim zakonom.

39. člen (uporaba poklicnega naziva)

(1) Storitve se opravljajo pod nazivom poklica oziroma poklicne dejavnosti države sedeža ponudnika storitev. Kadar v državi sedeža naziv poklica oziroma poklicne dejavnosti ne obstaja, ponudnik storitev navede svoje formalne kvalifikacije v jeziku države sedeža. Če gre za poklice, ki se priznavajo na podlagi minimalnih pogojev usposobljenosti, se storitve izjemoma opravljajo pod nazivom poklica Republike Slovenije.

(2) Naziv poklica oziroma poklicne dejavnosti iz prejšnjega odstavka se navaja v jeziku države sedeža tako, da ne pride do zamenjave z nazivom poklica oziroma poklicne dejavnosti Republike Slovenije.

40. člen (preverjanje ponudnika pred prvim opravljanjem storitev)

(1) Pristojni organ lahko pred prvim opravljanjem storitev v primeru poklicev oziroma poklicnih dejavnosti, ki lahko povzročijo resno škodo za javno zdravje ali varnost, in so kot taki opredeljeni v posebnem zakonu, in za katere ne velja avtomatično priznavanje, preveri poklicno kvalifikacijo ponudnika po določbah II. poglavja tega zakona.

(2) Namen predhodnega preverjanja poklicnih kvalifikacij je preprečitev resne škode za zdravje ali varnost prejemnika storitev zaradi neustrezne poklicne kvalifikacije ponudnika, pri čemer preverjanje ne sme presegati okvirov, ki so potrebni za doseg navedenega namena.

(3) Pristojni organ mora v roku enega meseca po prejemu prijave in vseh priloženih dokumentov obvestiti ponudnika storitev, da se njegova poklicna kvalifikacija ne bo preverjala, ali mu po preveritvi njegovih poklicnih kvalifikacij naložiti, da opravi preizkus usposobljenosti ali dovoliti opravljanje storitev.

(4) Če zaradi utemeljenih razlogov pristojni organ ne more odločiti v roku iz prejšnjega odstavka, mora o tem v istem roku obvestiti ponudnika. Pristojni organ je dolžan v enem mesecu po navedenem obvestilu odpraviti razloge za zamudo, in sprejeti odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom v nadaljnjih dveh mesecih.

(5) Če pristojni organ ugotovi, da je razlika med poklicno kvalifikacijo ponudnika storitev in usposobljenostjo, ki se zahteva v Republiki Sloveniji, tako velika, da ogroža javno zdravje ali varnost, ponudniku omogoči, da v določenem roku s preizkusom poklicne usposobljenosti izkaže, da je pridobil manjkajoča znanja, spretnosti in kompetence. V tem primeru pristojni organ izda ponudniku odločbo o priznanju poklicnih kvalifikacij za začasno oziroma občasno opravljanje storitev v roku enega meseca od prejema dokazila o uspešno opravljenem preizkusu poklicne usposobljenosti oziroma pridobljenih manjkajočih znanjih, spretnostih in kompetencah.

(6) Če pristojni organ ne odloči v rokih, opredeljenih v tretjem in četrtem odstavku tega člena, lahko ponudnik te storitve začne opravljati, kakor da mu je izdano dovoljenje za opravljanje storitev.

(7) V primeru priznanja poklicnih kvalifikacij po tem členu ponudnik storitev opravlja storitve

pod nazivom reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti, ki se uporablja v Republiki Sloveniji.

41. člen
(upravno sodelovanje)

(1) Pristojni organ lahko v primeru utemeljenih pomislekov zaprosi pristojne organe države pogodbenice sedeža, da mu posredujejo kakršne koli informacije, povezane z zakonitostjo ustanovitve izvajalca storitev in njegovim primernim obnašanjem, kakor tudi o disciplinski ali poklicni nekaznovanosti. V primeru, da se pristojni organ odloči preveriti poklicne kvalifikacije ponudnika storitev, lahko pristojne organe države pogodbenice sedeža zaprosi za informacije o programih izobraževanja, ki jih je opravil ponudnik storitev, v tolikšnem obsegu, da lahko ocenijo pomembne razlike, ki bi lahko škodile javnemu zdravju ali varnosti. Pristojni organi države članice sedeža te informacije sporočijo v skladu s 52. členom tega zakona. V primeru nereguliranih poklicev v državi članici izvora lahko te informacije sporočijo tudi kontaktni centri iz 57. člena tega zakona.

(2) Pristojni organi zagotovijo pravilno izmenjavo vseh podatkov, potrebnih za pravilno vložitev pritožbe prejemnikov storitev proti ponudnikom storitev. Prejemnike je treba obvestiti o izidu pritožbe.

42. člen
(podatki posredovani prejemnikom storitev)

Ponudnik storitev, ki v Republiki Sloveniji opravlja storitve na podlagi naziva poklica oziroma poklicne dejavnosti države sedeža ali poklicnih kvalifikacij, je na zahtevo pristojnega organa dolžan prejemnika storitev obvestiti o:

- registru, v katerem je vpisan, številki registracije ali drugem načinu ugotavljanja identitete v registru, če je ponudnik storitev vpisan v poslovni ali drug javni register;
- imenu in naslovu pristojnega organa, ki je v državi članici sedeža odobril dejavnost;
- poklicnem združenju ali podobnem organu, v katerem je registriran ponudnik storitve;
- nazivu poklica ali poklicne dejavnosti oziroma, kadar tak naziv ne obstaja, poklicnih kvalifikacijah ponudnika storitev in državi pogodbenici, ki jih je podelila;
- identifikacijski številki za davek na dodano vrednost v skladu z zakonom, ki ureja davek na dodano vrednost, če izvajalec storitev opravlja dejavnost, ki je predmet tega davka;
- zavarovalnem kritju ali drugih načinih osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo.

V. POGLAVJE

EVROPSKA POKLICNA IZKAZNICA

43. člen
(pravica do evropske poklicne izkaznice)

(1) Pravico, da vloži vlogo za evropsko poklicno izkaznico (v nadaljnjem besedilu: izkaznica) ima posameznik, ki je poklicne kvalifikacije pridobil v Republiki Sloveniji ali je kvalificiran in izpolnjuje vse pogoje za opravljanje poklica oziroma poklicne dejavnosti v Republiki Sloveniji, in sicer za poklice oziroma poklicne dejavnosti, za katere je tako določeno z izvedbenimi akti Evropske Unije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek tega člena lahko imetnik poklicne kvalifikacije namesto vloge za izkaznico vloži vlogo za priznavanje poklicne kvalifikacije po postopku iz tretjega ali četrtega

poglavja tega zakona. Pridobitev izkaznice ne nadomesti predhodne registracije oziroma dovoljenja, kadar je takšna registracija ali dovoljenje predvideno s posebnim zakonom ali drugim predpisom.

(3) Vloga za izdajo izkaznice se odda preko elektronskega obrazca. Pristojni organ je dolžan obravnavati vloge za izdajo izkaznice, ki mu jih preko sistema IMI posredujejo druge države pogodbenice. Pristojni organ je dolžan obravnavati vloge nepristransko, objektivno in v razumnih rokih.

(4) Pristojni organ je dolžan vlagateljem in druge zainteresiranim osebam nuditi informacije o delovanju in pomenu izkaznice za poklice, za katere je na voljo.

(5) Naloge pristojnega organa v zvezi z izdajo izkaznice lahko pod pogoji, določenimi v tem zakonu, opravlja kontaktni center iz 57. člena tega zakona.

(6) Stroški za izdajo izkaznice so določeni z zakonom, ki ureja upravne takse.

44. člen

(odločanje pristojnega organa)

(1) Če namerava imetnik poklicne kvalifikacije v državi pogodbenici opravljati začasne storitve, razen storitev iz 40. člena tega zakona, izda izkaznico pristojni organ v skladu z določbami tega poglavja. Vloga za izdajo izkaznice v primeru opravljanja občasnih ali začasnih storitev pomeni prijavo iz 37. člena tega zakona.

(2) Če namerava imetnik poklicne kvalifikacije ustanoviti sedež v državi pogodbenici ali opravljati storitve iz 40. člena tega zakona, pristojni organ Republike Slovenije izvede pripravljalna dejanja in vlogo pošlje pristojnemu organu države pogodbenice gostiteljice.

45. člen

(vloga in oblikovanje datoteke IMI)

(1) Pristojni organ v petih delovnih dneh po prejemu vloge za izdajo izkaznice potrdi njen prejem ali pozove vlagatelja k dopolnitvi vloge.

(2) Pristojni organ preveri, ali je vlagatelj v Republiki Sloveniji zakonito ustanovljen in ali so vsi dokumenti, izdani v Republiki Sloveniji, veljavni in verodostojni. Če obstajajo utemeljeni pomisleki, se pristojni organ posvetuje z drugim ustreznim organom in lahko od vlagatelja zahteva overjene kopije dokumentov.

(3) Pristojni organ v primeru ponovne vložitve vloge za izkaznico ne sme zahtevati dokumentov, ki jih sistem IMI že vsebuje in so še veljavni.

46. člen

(izdaja izkaznice)

(1) Pristojni organ izda izkaznico v skladu s tem zakonom, ko ugotovi, da vlagatelj izpolnjuje pogoje za priznanje poklicne kvalifikacije.

(2) Če pristojni organ ugotovi, da je potrebno izdajo izkaznice zavrniti ali da mora vlagatelj opraviti dopolnilne ukrepe v skladu z 22. členom tega zakona in v primerih preklica izkaznice, izda upravno odločbo v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

47. člen

(izdaja izkaznice za začasno opravljanje storitev)

(1) Pristojni organ mora v primeru vloge za začasno ali občasno opravljanje storitev izdati izkaznico najpozneje v 15 delovnih dneh od dneva, ko je prejel popolno vlogo oziroma v 20 delovnih dneh od prejema vloge, za katero ni bila zahtevana dopolnitev. Izkaznico posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice in o tem obvesti vlagatelja. Pristojni organ naslednjih 18 mesecev ne sme zahtevati nadaljnje prijave na podlagi 37. člena tega zakona.

(2) Vlagatelj ima v primeru zavrnitve izdaje izkaznice in v primeru, da pristojni organ o njegovi vlogi ni odločil v roku iz prejšnjega odstavka tega člena, možnost pritožbe oziroma upravnega spora v skladu s tretjim odstavkom 14. člena tega zakona

(3) Izkaznica velja 18 mesecev od dneva izdaje. Če želi imetnik po preteku navedenega obdobja še naprej opravljati storitve, o tem obvesti pristojni organ, ki podaljša njeno veljavnost za nadaljnjih 18 mesecev.

(4) Imetnik izkaznice je dolžan sporočiti vsako spremembo okoliščin, ki vplivajo na njegovo pravico do opravljanja storitev v skladu s tem členom. Pristojni organ spremenjeno izkaznico posreduje zadevnim državam pogodbenicam gostiteljicam.

(5) Izkaznica velja na celotnem ozemlju Republike Slovenije, dokler ima njen imetnik pravico do opravljanja storitev na podlagi dokumentov in informacij iz sistema IMI.

(6) Imetnik izkaznice, ki želi opravljati storitve v drugih državah pogodbenicah, kot so tiste, za katere je pridobil izkaznico, poda vlogo za razširitev veljavnosti izkaznice.

(7) Določbe tega člena ne veljajo za izdajo izkaznice v primeru storitev iz 40. člena tega zakona.

48. člen

(izdaja izkaznice za ustanovitev)

(1) Pristojni organ mora v primeru, da vlagatelj vloži vlogo za ustanovitev ali za začasno ali občasno opravljanje storitev iz 40. člena tega zakona, v enem mesecu preveriti verodostojnost in veljavnost dokumentov v sistemu IMI. Rok začne teči od dneva popolne vloge oziroma po preteku petih delovnih dni, če dopolnitev ni bila zahtevana.

(2) Pristojni organ vlogo iz prejšnjega odstavka nemudoma posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice in istočasno obvesti vlagatelja o statusu vloge.

(3) V primerih avtomatičnega priznavanja pristojni organ v enem mesecu od prejema vloge, ki jo je posredovala država članica izvora, odloči o tem, ali bo izdal izkaznico na podlagi prvega odstavka tega člena.

(4) V primerih opravljanja storitev iz 40. člena tega zakona in v primerih iz 22. člena tega zakona je pristojni organ dolžan v dveh mesecih od prejema vloge, ki jo je posredovala država članica izvora, izdati izkaznico ali odločiti, da bodo za imetnika poklicne kvalifikacije uvedeni dopolnilni ukrepi.

(5) Če v primerih iz prejšnjih odstavkov obstajajo utemeljeni pomisleki, lahko pristojni organ od države pogodbenice izvora zahteva, da mu najkasneje v 10 delovnih dneh posreduje dodatne informacije ali predloži overjeno kopijo dokazil, pri čemer mora upoštevati roke za odločitev iz tretjega in prejšnjega odstavka tega člena.

(6) V primeru, da pristojni organ v postopku izdaje izkaznice ne prejme zahtevanih podatkov ali dokazil, ki jih zahteva v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi, od države članice izvora ali vlagatelja, lahko zavrne izdajo izkaznice.

(7) Če pristojni organ ne odloči o izdaji izkaznice ali uvedbi dopolnilnih ukrepov v rokih iz tretjega in četrtega odstavka tega člena, se šteje, da je bila izkaznica izdana, in se prek IMI sistema avtomatično pošlje vlagatelju.

(8) Rok za odločitev iz prejšnjega odstavka se lahko podaljša za največ dva tedna, če je to nujno potrebno zaradi razlogov javnega zdravja ali zaradi varnosti prejemnika storitev. O podaljšanju roka pristojni organ izda sklep, v katerem navede razloge za odločitev.

(9) Vloge, prejete preko sistema IMI iz drugih držav pogodbenic, se obravnavajo kot vloge za priznanje poklicnih kvalifikacij v skladu s tem zakonom.

(10) Vlagatelj ima možnost pritožbe ali upravnega spora v skladu s tretjim odstavkom 14. člena tega zakona.

49. člen

(evidenca imetnikov izkaznice)

(1) Z namenom preverjanja pravice imetnika izkaznice do opravljanja poklica oziroma poklicne dejavnosti, za katerega je bila izkaznica izdana, ima pristojni organ pravico do dostopa podatkov o imetnikih izkaznice v sistemu IMI.

(2) Podatki o imetnikih izkaznice iz prejšnjega odstavka tega člena zajemajo ime, priimek, datum in kraj rojstva, poklic, formalne kvalifikacije in veljavni sistem, vključene pristojne organe, številko izkaznice, varnostne zahteve in navedbo veljavnega dokazila identitete. Podatki o pridobljenih poklicnih izkušnjah ali opravljenih dopolnilnih ukrepih imetnika izkaznice se vključijo v sistem IMI.

(3) Osebni podatki v datoteki IMI se smejo obdelovati, dokler je to potrebno za postopek priznavanja in za dokazilo priznanja ali prenosa prijave začasnega ali občasnega opravljanja storitev. Imetnik izkaznice ima pravico kadar koli zahtevati popravek netočnih ali nepopolnih podatkov, izbris ali blokado njegovih podatkov v sistemu IMI. Imetnika o tej pravici obvesti pristojni organ ob izdaji izkaznice in nato vsaki dve leti.

(4) Če imetnik izkaznice zaprosi za izbris podatkov v sistemu IMI, povezanih z izkaznico, izdano za ustanovitev ali začasno izvajanje storitev iz 40. člena tega zakona, pristojni organ imetniku poklicne kvalifikacije izda dokazilo o priznanju njegove poklicne kvalifikacije.

(5) Delodajalci, potrošniki, bolniki, javni organi in drugi zainteresirani subjekti imajo pravico kadarkoli pri pristojnem organu preveriti verodostojnost in veljavnost izkaznice, ki jo predloži imetnik izkaznice.

50. člen

(podatki o prepovedi opravljanja poklica oziroma poklicne dejavnosti)

(1) Organ, ki je imetniku izkaznice izrekel varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica oziroma poklicne dejavnosti ali disciplinski oziroma drug ukrep, ki mu prepoveduje ali omejuje opravljanje poklica, mora o tem nemudoma obvestiti pristojni organ za zadevni poklic oziroma poklicno dejavnost.

(2) Pristojni organ v sistem IMI vnese podatek o izrečenem ukrepu iz prejšnjega odstavka ter o

tem obvesti tudi imetnika izkaznice

(3) Podatek iz prejšnjega odstavka se izbriše iz sistema IMI, ko preteče obdobje, za katero je bila imetniku izkaznice izrečena prepoved.

(4) Podatek iz prvega odstavka tega člena vsebuje:

- ime in priimek, naslov bivanja in EMŠO strokovnjaka;
- zadevni poklic oziroma poklicno dejavnost;
- podatek o sodišču ali drugem organu, ki je sprejel odločitev o omejitvi ali prepovedi;
- obseg omejitve ali prepovedi ter
- obdobje, za katero velja omejitev ali prepoved.

51. člen (varstvo podatkov)

Za obdelavo podatkov, vsebovanih v evidencah, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Dostop do podatkov v sistemu IMI ima pristojni organ, ki odloča o izdaji izkaznice. Pristojni organ je na njegovo zahtevo dolžan imetnika izkaznice obvestiti o podatkih v sistemu IMI, ki se nanašajo nanj.

VI. POGLAVJE

UPRAVNO SODELOVANJE IN OBVEŠČANJE

52. člen (sodelovanje pristojnih organov)

(1) Pristojni organi Republike Slovenije sodelujejo s pristojnimi organi držav pogodbenic pri izvajanju tega zakona in Direktive 2005/36/ES.

(2) Pristojni organi morajo zagotoviti zaupnost izmenjanih podatkov in morajo pri svojem delu upoštevati predpise o varovanju osebnih podatkov.

(3) Pristojni organi izmenjujejo podatke s pristojnimi organi v državah pogodbenicah o sprejetih disciplinskih ukrepih ali kazenskih sankcijah oziroma drugih utemeljenih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na opravljanje poklica oziroma poklicne dejavnosti po tem zakonu. Pristojni organ obvesti pristojne organe države pogodbenice gostiteljice o odločitvah o uvedbi preiskave ali drugih postopkov zoper imetnika izkaznice in o njihovem zaključku, ki jih sprejme na podlagi razpoložljivih podatkov.

(4) Izmenjava podatkov obsega naslednje podatke: ime, priimek, datum in kraj rojstva, država ustanovitve, registrska številka, telefonska številka, e-naslov, naslov (država, regija, mesto, poštna številka, ulica in hišna številka), dodatni naslov, podatki glede poklica oziroma poklicne dejavnosti in poklicnega naziva, državljanstvo, podatki, potrebni za določitev kvalifikacije, podatki o opravljanju poklica oziroma dejavnosti, podatki o usposabljanju kandidata, podatki o članstvu v združenjih in vpisih v registre, podatki o delovnih izkušnjah, podatki o sprejetih disciplinskih ali kazenskih sankcijah, podatki o vlogi v podjetju oziroma družbi, podatki o zavarovanju oziroma finančnem jamstvu, podatki v zvezi z informacijami, ki jih ponudniki storitev zagotavljajo prejemnikom, podatki o poslovnih komunikacijah, podatki o zastopnikih, podatki o odločitvah v zvezi s plačilno nesposobnostjo ali stečajem, podatki o priloženih dokazilnih listinah.

(5) Za izvajanje prejšnjih odstavkov tega člena pristojni organi uporabijo sistem IMI.

(6) Podatki, ki se izmenjujejo med pristojnimi organi so določeni s tem zakonom. Za vse podatke, ki se obdelujejo v skladu s tem zakonom, se uporablja zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

53. člen
(koordinacija)

(1) Ministrstvo, pristojno za delo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) je odgovorno za izvajanje in enotno uporabo Direktive 2005/36/ES ter spremlja in usklajuje predpise, ki se nanašajo na njeno izvajanje.

(2) Vlada Republike Slovenije imenuje medresorsko delovno skupino za izvajanje Direktive 2005/36/ES (v nadaljnjem besedilu: delovna skupina), ki jo sestavljajo predstavniki vseh zadevnih resorjev, ki so vsak na svojem področju zadolženi za oblikovanje stališč do vprašanj, povezanih z izvajanjem Direktive 2005/36/ES in tega zakona.

(3) Ministrstvo imenuje nacionalnega koordinatorja, ki koordinira dejavnosti pristojnih organov. Naloge koordinatorja so:

- spodbujanje enotne uporabe in izvajanje tega zakona in Direktive 2005/36/ES, za vse regulirane poklice oziroma poklicne dejavnosti, na katere se nanaša;
- zbiranje in pridobivanje podatkov, ki se nanašajo na izvajanje tega zakona, zlasti podatkov o pogojih za dostop do reguliranih poklicev v državah pogodbenicah;
- preučitev predlogov za skupne okvire za usposabljanje in skupne preizkuse usposobljenosti;
- izmenjava informacij in dobrih praks za namene optimizacije nenehnega poklicnega razvoja in izvajanje dopolnilnih ukrepov iz tega zakona;
- izmenjava informacij in dobrih praks o izvajanju dopolnilnih ukrepov;
- sklic in vodenje sestankov medresorske delovne skupine iz prejšnjega odstavka.

(4) Koordinator pri izvajanje naloge iz druge alineje prejšnjega odstavka tega člena sodeluje s kontaktnimi centri iz 57. člena tega zakona.

54. člen
(mehanizem opozarjanja)

(1) Pristojni organi obvestijo pristojne organe vseh drugih držav pogodbenic o strokovnjaku, ki so mu nacionalni organi ali sodišča omejili ali prepovedali opravljanje poklicnih dejavnosti v celoti ali deloma na ozemlju Republike Slovenije, tudi če gre za začasno prepoved:

- za poklice zdravnik splošne medicine in splošne prakse, zdravnik specialist, medicinska sestra za splošno zdravstveno nego, zobozdravnik, zobozdravnik specialist, veterinar, babica, farmacevt, ki izpolnjujejo pogoje na podlagi minimalnih pogojev usposobljenosti, na kakršni koli podlagi iz Direktive 2005/36/ES;
- za druge strokovnjake, ki opravljajo dejavnosti, ki vplivajo na varnost bolnikov, če opravljajo poklic, ki je reguliran v zadevni državi pogodbenici;
- za strokovnjake, ki opravljajo dejavnosti, povezane z izobraževanjem mladoletnikov, vključno s predšolsko vzgojo in varstvom, če opravljajo poklic, ki je reguliran v zadevni državi pogodbenici.

(2) Pristojni organi posredujejo podatke iz četrtega odstavka 50. člena tega zakona v obliki opozorila prek sistema IMI najpozneje v treh dneh od dneva odločitve, ki zadevnemu strokovnjaku omejuje ali prepoveduje opravljanje poklicne dejavnosti v celoti ali v njenem delu.

(3) Pristojni organi najpozneje v treh dneh od dneva odločitve sodišča pristojne organe vseh drugih držav pogodbenic v obliki opozorila prek IMI obvestijo o strokovnjakih, ki so zaprosili za priznanje kvalifikacij v skladu s tem zakonom in za katera je bilo s pravnomočno sodbo naknadno ugotovljeno, da so uporabili ponarejena dokazila o poklicnih kvalifikacijah.

(4) Pristojni organ nemudoma obvesti pristojne organe vseh držav pogodbenic o prenehanju

prepovedi ali omejitve iz prvega odstavka, vključno z datumom prenehanja in spremembami tega datuma.

(5) Pristojni organ, ki je posredoval opozorilo pristojnim organom v drugih državah pogodbenicam, mora o tem pisno obvestiti zadevnega strokovnjaka. Strokovnjak ima možnost vložiti tožbo na pristojno sodišče, v kolikor meni, da je opozorilo neutemeljeno in napačno. V opozorilu je potrebno navesti, da je strokovnjak začel postopek proti zadevni odločitvi.

(6) Podatki v zvezi z opozorili se lahko v sistemu IMI obdelujejo samo, dokler so veljavni. Opozorila se izbrišejo najpozneje v treh dneh od dneva prejema obvestila o preklicu ali po izteku prepovedi ali omejitve iz prvega odstavka tega člena.

55. člen

(objava in dostop do informacij)

(1) Na enotni kontaktni točki so dostopne naslednje informacije, ki se redno posodablja:

- seznam vseh reguliranih poklicev oziroma poklicnih dejavnosti v Republiki Sloveniji, vključno s podatki za stik s pristojnimi organi za vsak reguliran poklic oziroma poklicno dejavnost in kontaktnim centrom iz 57. člena tega zakona;
- seznam poklicev oziroma poklicnih dejavnosti, za katere je na voljo izkaznica, vključno z vsemi povezanimi pristojbinami, ki jih morajo poravnati strokovnjaki, in organi, pristojni za izdajo izkaznice;
- seznam vseh poklicev oziroma poklicnih dejavnosti, za katere Republika Slovenija v zakonih in drugih predpisih uporablja skupne preizkuse usposobljenosti iz 33. člena tega zakona;
- seznam reguliranih izobraževanj in usposabljanj ter usposabljanj s posebno strukturo iz druge alineje 3. točke 19. člena tega zakona;
- vse zahteve in postopki, v primeru začasnega ali trajnega opravljanja reguliranega poklica oziroma poklicne dejavnosti v Republike Slovenije, vključno z zahtevami glede znanja jezika in vsemi povezanimi pristojbinami, ki jih morajo poravnati državljani, in dokumenti, ki jih morajo državljani predložiti pristojnim organom;
- opis postopka pritožbe na sprejete odločitve pristojnih organov na podlagi tega in drugih zakonov ter predpisov.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka morajo biti jasne in uporabniku razumljive, brez težav dostopne na daljavo in v elektronski obliki ter se redno posodablja.

(3) Na vsako zahtevo po informacijah, naslovljeno na enotno kontaktno točko, je potrebno odgovoriti brez odlašanja.

56. člen

(elektronski postopki)

(1) Pristojni organi zagotovijo, da se vse zahteve, postopki in formalnosti v zvezi z zadevami iz tega zakona lahko zaključijo na daljavo ter po elektronski poti prek enotne kontaktne točke ali pristojnih organov. V primeru upravičenih dvomov oziroma v drugih nujnih primerih pristojni organi lahko zahtevajo overjene kopije dokumentov.

(2) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja za izvajanje prilagoditvenega obdobja ali preizkusa poklicne usposobljenosti.

(3) Kadar Republika Slovenija utemeljeno zahteva izpopolnjene elektronske podpise, kakor je določeno v točki 2 člena 2 Direktive 1999/93/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 1999 o okviru Skupnosti za elektronski podpis za zaključek postopkov iz odstavka 1 tega člena, pristojni organi sprejmejo elektronske podpise v skladu z Odločbo Komisije 2009/767/ES z dne

16. oktobra 2009 o vzpostavitvi ukrepov za pospeševanje uporabe postopkov po elektronski poti s pomočjo enotnih kontaktnih točk po Direktivi 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta o storitvah na notranjem trgu in zagotovijo tehnične ukrepe za obdelavo dokumentov v obliki izpopolnjenega elektronskega podpisa, opredeljenega s Sklepom Komisije 2011/130/EU z dne 25. februarja 2011 o določitvi minimalnih zahtev glede čezmejne obdelave dokumentov z elektronskim podpisom pristojnih organov v skladu z Direktivo 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta o storitvah na notranjem trgu.

(4) Vsi postopki se izvedejo v skladu s členom 8 Direktive 2006/123/ES o enotnih kontaktnih točkah. Postopkovni roki, določeni v 40. in 17. členu, začnejo teči ob vložitvi prošnje ali posredovanju katerega koli manjkajočega dokumenta državljana enotni kontaktni točki ali neposredno ustreznemu pristojnemu organu. Zahteve za overjene kopije iz prvega odstavka tega člena ne štejejo kot zahteve za manjkajoče dokumente.

57. člen (kontaktni center)

(1) S tem zakonom se ustanovi Kontaktni center za priznavanje poklicnih kvalifikacij (v nadaljnjem besedilu: kontaktni center), katerega naloga je državljanom, pa tudi podobnim centrom drugih držav pogodbenic zagotoviti informacije glede priznavanja poklicnih kvalifikacij iz tega zakona, vključno z informacijami o zakonodaji, ki ureja poklice in opravljanje navedenih poklicev, socialni zakonodaji in po potrebi o etičnih pravilih.

(2) Ministrstvo s sklepom določi organ, ki opravlja naloge kontaktnega centra iz prejšnjega odstavka.

(3) Kontaktni center državljanom, po potrebi v sodelovanju s podobnim centrom v državi pogodbenici izvora, pristojnimi organi in enotno kontaktno točko, nudi pomoč pri uveljavljanju pravic, ki jih imajo na podlagi tega zakona.

(4) Pristojni organi morajo v celoti sodelovati s kontaktnim centrom v državi pogodbenici gostiteljici in po potrebi v državi članici izvora in jim na zahtevo zagotoviti vse pomembne informacije o posameznih primerih, pri čemer morajo upoštevati predpise, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(5) Kontaktni center mora na zahtevo Evropske Komisije v dveh mesecih po prejemu zahteve sporočiti zahtevane informacije.

58. člen (preglednost)

(1) MDDSZ Komisiji predloži seznam reguliranih poklicev oziroma poklicnih dejavnosti, pri čemer morajo pristojni organi podrobno navesti dejavnosti, ki jih zajema vsak poklic oziroma poklicno dejavnost, ter seznam reguliranega izobraževanja in usposabljanja ter usposabljanja s posebno strukturo iz druge alineje 3. točke 19. člena, do 18. januarja 2016. Morebitne spremembe teh seznamov je prav tako treba nemudoma prigrasiti Komisiji. Komisija vzpostavi in vzdržuje javno dostopno zbirko podatkov o reguliranih poklicih oziroma poklicnih dejavnostih, vključno s splošnim opisom dejavnosti, ki jih zajema vsak poklic oziroma poklicno dejavnost.

(2) MDDSZ do 18. januarja 2016 Komisiji prigrasi seznam poklicev oziroma poklicne dejavnosti, za katere je potrebno predhodno preverjanje kvalifikacij v skladu s 40. členom. Pristojni organi posebej utemeljijo vključitev vsakega posameznega poklica na ta seznam.

(3) Pristojni organi preverijo ali zahteve, opredeljene v posebnem zakonu ali drugem predpisu, ki imetniku določene poklicne kvalifikacije omejujejo dostop do ali opravljanje poklica oziroma poklicne dejavnosti, vključno z uporabo poklicnih nazivov in poklicnih dejavnosti, dovoljenih na

podlagi takega naziva, izpolnjujejo naslednje pogoje:

- niso neposredno ali posredno diskriminatorne na podlagi državljanstva ali kraja prebivališča;
- so utemeljene s prevladujočimi razlogi splošnega interesa;
- zagotavljajo uresničitev zastavljenega cilja, in ne smejo preseči tega, kar je potrebno za uresničitev cilja.

(4) Pristojni organi Komisiji do 18. januarja 2016 zagotovijo informacije o zahtevah, ki jih nameravajo ohraniti, in razloge za mnenje, da so te zahteve v skladu z tretjim odstavkom. Pristojni organi v šestih mesecih po sprejetju ukrepa zagotovijo informacije o zahtevah, ki so jih naknadno uvedle, in razloge za mnenje, da so njihove zahteve skladne z tretjim odstavkom.

(5) Pristojni organi do 18. januarja 2016 in nato vsaki dve leti predloži tudi poročilo o zahtevah, ki so jih odpravile ali ublažile.

(6) Komisija poročila iz petega odstavka pošlje drugim državam pogodbenicam, ki v šestih mesecih po prejemu poročila predložijo svoje pripombe.

VII. POGLAVJE

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

59. člen

(ureditev dosedanjih razmerij)

Upravičenci, ki jim je priznana poklicna kvalifikacija po Zakonu o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav članice Evropske Unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 21/02, 92/07, 85/09, 55/12 in 32/14), ohranijo pravico tudi po tem zakonu.

60. člen

(uskladitev podzakonskih predpisov)

Predpise, izdane na podlagi Zakona o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav članice Evropske Unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 21/02, 92/07, 85/09, 55/12 in 32/14), in so v nasprotju s tem zakonom, uskladi pristojni minister najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona, do izteka roka pa se ti predpisi uporabljajo, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

61. člen

(postopki v teku)

Postopki za priznavanje poklicnih kvalifikacij, ki so se začeli uveljavljati tega zakona, se dokončajo po Zakonu o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav članice Evropske Unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 21/02, 92/07, 85/09, 55/12 in 32/14).

62. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav članice Evropske Unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 21/02, 92/07, 85/09, 55/12 in 32/14).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Pravilnik o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav članice Evropske Unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 23/08 in 109/11).

63. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.